Samael Aun Weor
DINCOLO DE MOARTE

□ *Capitolul 1* □
MOARTEA □

1. **—** Ce este moartea fizică?

R. **—** Încetarea tuturor funcțiilor organice, decesul.

2. **—** Ce există după moarte?

R. **—** Moartea este profund semnificativă. Descoperind ceea ce este în ea însăși, vom cunoaște secretul vieții. Ceea ce continuă dincolo de mormânt poate fi cunoscut doar de oameni cu conștiința trezită.

Dumneavoastră sunteți adormit și de aceea nu cunoașteți ceea ce se află dincolo de moarte. Teorii există multe, fiecare își poate forma părerea sa, dar important este să experimentăm în mod direct ceea ce aparține misterelor de dincolo de mormânt. Vă pot asigura că înăuntrul ultra-ului acestei mari naturi trăiesc sufletele defuncților.

3. **—** De ce există teama față de moarte?

R. **—** Teama față de moarte se datorează ignoranței; unei persoane întotdeauna îi e frică de ceea ce nu cunoaște. Când conștiința se trezește, ignoranța dispare și atunci teama de necunoscut încetează să mai existe.

4. **—** Corpul fizic știm că se dezintegrează în mormânt după moarte, ce se întâmplă sau unde merge sufletul?

R. **—** Sufletul defuncților continuă în dimensiunile superioare ale naturii. Asta înseamnă de fapt că dezîncarnații pot vedea soarele, luna, stelele, râurile, văile, munții, ca și noi, dar într-o formă mai splendidă.

5. **—** Este adevărat că după ce ducem o viață de răutate și libertinaj, dacă ne căim în momentul morții, sufletul se poate salva?

R. **—** Pentru cel nedemn, toate porțile sunt închise, în afară de una, cea a căinței. Este clar că dacă ne căim, chiar dacă este în ultima clipă vom putea fi ajutați cu scopul de a ne îndrepta greșelile.

6. **—** De ce după ce murim venim ca fantome în această lume?

R. **—** Este bine de știut că înăuntrul acestei planete există un univers paralel, regiuni ale unei a patra dimensiuni, unde trăiesc defuncții; acea lume aparent invizibilă interferează cu a noastră fără a se confunda.

7. **—** Unde merge sufletul unei ființe umane care și-a luat singură viața?

R. **—** Sinucigașii suferă mult după dezîncarnare; trăiesc aici și acum în regiunea morților și vor trebui să se întoarcă la o nouă matrice și să se nască din nou în această vale a lacrimilor și să moară contrar voinței lor când vor ajunge din nou la vârsta la care s-au sinucis, poate în clipele în care sunt cel mai iluzionați de viață.

8. **—** Este același lucru spiritul și sufletul?

R. **—** Un spirit este, un suflet se deține. Sunt deci diferite.

9. **—** Animalele și plantele au suflet?

R. **—** Da, au. Sufletele vegetale sunt cunoscute în toate legendele universale sub numele de Zâne, etc.

Sufletele animalelor sunt făpturi inocente. Să ne amintim de cuvântul animal, dacă îi înlăturăm ultima literă «L», va rămâne scris astfel: ANIMA.

10. **—** Există o judecată superioară după moarte și cine o face?

R. **—** După moarte trebuie să revizuim viața care tocmai a trecut; o retrăim în mod retrospectiv, cu inteligența și cu inima. O dată încheiată acea retrospecție, atunci trebuie să ne prezentăm în fața tribunalelor lui Dumnezeu, în fața Îngerilor Legii, numiți printre Orientali, DOMNI AI KARMEI; ei ne vor judeca în funcție de faptele noastre și din acea judecată poate rezulta faptul că ne vom întoarce iar la o nouă matrice pentru a ne naște din nou în această lume neîntârziat sau faptul că vom petrece o perioadă de vacanță în lumile luminii și ale fericirii sau în ultimul rând faptul că ne vom vedea obligați să intrăm în interiorul pământului unde se află lumile infernale cu toate suferințele și amărăciunile lor.

11. **—** Când un copil moare la naștere, unde se duce sufletul său?

R. **—** Stă scris că sufletele copiilor intră în limb, regiunea morților, însă apoi vor intra iar într-o nouă matrice și se vor naște din nou în această lume.

12. **—** Cărui fapt se datorează că ei mor la naștere?

R. **—** Se datorează Legii destinului; părinți care aveau nevoie să treacă prin acea dură lecție, care în vieți anterioare au fost cruzi cu fiii lor și cu această suferință se îndreaptă, învață să iubească.

13. **—** Slujbele care i se fac după deces îi servesc sufletului drept ajutor?

R. **—** Orice ritual ajută sufletele defuncților, este clar că rugile rudelor duc consolare sufletelor morților.

□ Capitolul 2 □
DINCOLO DE MORMÂNT □

1. **—** De ce în clipa când mor, unii plâng, alții cântă și alții zâmbesc?

R. **—** Această întrebare se împarte în trei părți: în primul rând, stă scris că o persoană se naște plângând și moare plângând. În al doilea rând, există cazuri în care muribundul cântă amintindu-și momente fericite din trecut și în al treilea rând, obișnuiesc să surâdă (chiar dacă acesta nu e un lucru foarte obișnuit) probabil amintindu-și scene simpatice din existența lor.

2. **—** Cine ordonă sufletului să iasă din corp pentru a putea fi îngropat?

R. **—** În clipele în care muribundul își dă ultima suflare, se prezintă la patul mortuar un Înger al morții; există legiuni întregi formate din aceștia. Îngerul funerar taie cordonul argintiu sau firul vieții care conectează sufletul cu corpul fizic. Muribundul îl vede de obicei pe acel înger sub formă spectrală și coasa cu care i se înfățișează e cu siguranță reală; amintitul instrument de lucru servește tocmai pentru ca acea zeitate să poată tăia firul existenței.

3. **—** Ce mănâncă și cu ce plătesc defuncții?

R. **—** Aici în Mexic noi avem ziua morților, pe 2 noiembrie a fiecărui an. În acea zi oamenii vizitează cimitirul, pun lumânări aprinse pe morminte și pun în farfurii, oale, pahare, etc., acele alimente și băuturi care îi plăceau cel mai mult dezîncarnatului când trăia. Este un obicei al multor oameni să mănânce apoi aceste resturi și oricine are puțină sensibilitate Psihică, va putea observa că acelor mâncăruri le lipsește principiul vital. Oamenii simpli cred, și pe bună dreptate, că ființa iubită dezîncarnată se alimentează cu acele bucate.

Este neîndoios faptul că realmente morții mănâncă, nu

partea fizică a alimentelor, ci alimentele lor am putea spune eterice, subtile, necunoscute pentru văzul fizic, dar perceptibile pentru clarviziune; nu trebuie să uităm că în orice aliment fizic există alimente eterice, ușor de asimilat pentru defuncți.

Dezîncarnații pot vizita un restaurant din lumea fizică, îi vor saluta pe cei vii și subconștientul lor le va răspunde, vor cere mâncare și este evident că Egoul intern al proprietarilor restaurantului va aduce la masă forme mentale asemănătoare cu mâncărurile și alimentele care se consumă în local; dezîncarnatul așezat în sala de mese va mânca din acele farfurioare subtile, făcute cu esență din lumea mentală și va plăti cu moneda mentală, ieșind apoi din restaurant. În aceste condiții este evident că morții continuă să creadă că sunt vii și asta o poate reliefa oricare persoană care își va fi dezvoltat clarviziunea și alte facultăți ale sufletului.

4. **—** Unde locuiesc defuncții?

R. **—** Defuncții trăiesc primele zile în casa unde au decedat sau în clinica sau spitalul unde au murit și apoi, cum trebuie să-și retrăiască viața prin care tocmai au trecut, este clar că vor trăi în acele locuri unde au locuit înainte.

5. **—** Cum se îmbracă defuncții?

R. **—** Cum obișnuiau să se îmbrace fiind în viață; de obicei se îmbracă cu aceeași haină cu care au fost îngropați.

6. **—** Ce distracții au defuncții?

R. **—** E clar că bețivul va continua să meargă la cârciumi, cinefilul la cinema, jucătorul la casele de jocuri, femeia prostituată unde trăia și libertinul la ele.

7. **—** Ce soare îi luminează pe defuncți?

R. **—** Soarele care-i luminează pe cei vii este același care îi luminează pe morți, doar că aceștia văd culorile dincolo de spectrul solar. Ei văd culorile pe care nu le percepe retina fizică a oamenilor muritori.

8. **—** Defuncții se îmbăiază și cu ce apă?

R. **—** Este evident că ei se îmbăiază cu aceeași apă cu care se îmbăiază cei vii, doar că ei utilizează apa celei de-a patra dimensiuni.

9. **—** De ce există persoane care mor mai repede decât altele?

R. **—** Fiindcă există oameni care se atașează prea mult de lume și e clar că nu vor să o părăsească și zăbovesc agonizând

ceasuri și ceasuri.

10. **—** Ce speranță au defuncții?

R. **—** Acest fapt al speranțelor este foarte variat; depinde de calitatea mortului. Cea mai mare speranță a unui avar, chiar și după ce a murit, este să obțină mai multe bogății, căci are conștiința adormită; cea mai mare speranță a unui bărbat îndrăgostit va fi așadar să obțină femei care să-l adore, care să-l iubească, care să-l idolatrizeze; cea mai mare speranță a unui om profund religios, va fi să intre în regiunile inefabile ale luminii, etc. etc. etc.

11. **—** Ce caută sufletul după ce abandonează corpul?

R. **—** Sufletul caută ceea ce vrea; mama își caută fiul și uneori se va face vizibilă; soțul o caută pe soția sa, dacă o adora, iar cel care lasă comori îngropate le va căuta în locul unde și-a lăsat bogățiile, etc.

12. **—** Defuncții au autorități ca în lumea fizică?

R. **—** Autorități există în toate colțurile universului, atât la cei vii, cât și la cei morți, de exemplu, autoritățile sufletelor pierdute care trăiesc în Abis vor fi chiar demonii; autoritățile celor inefabili vor fi cei care se află deasupra lor pe scara ierarhiei, dar cum oamenii au conștiința adormită este evident că ei continuă să respecte autoritățile care există în lumea fizică.

13. **—** Cum văd morții lumea celor vii?

R. **—** Ei văd aceleași drumuri, aceleași orașe și pe oameni la fel ca și cum ar fi vii.

14. **—** De ce defunctul nu își dă seama că este mort?

R. **—** Defunctul continuă să creadă că este viu întrucât are conștiința adormită și e mult de muncă să-i facem să creadă că deja nu mai aparțin lumii celor vii. Cum ei văd toate lucrurile absolut la fel cum le vedeau fiind în viață, este clar că nu bănuiesc că au murit.

15. **—** La ce se dedică defuncții?

R. **—** Oamenii când au murit continuă să se ocupe cu acelea și treburi ca atunci când trăiau, deoarece nu bănuiesc că au pierit.

16. **—** Un defunct se poate deplasa unde vrea, așa cum făcea fiind în viață?

R. **—** Defuncții au deplină libertate să se miște în toate sferele spațiului și să viziteze toate locurile.

17. **—** Cu ce lumină se iluminează defuncții?

R. **—** Ei se iluminează cu lumina astrală; acea lumină este un foc desprins din LIMBUL soarelui și fixat pe pământ prin forța gravitației și prin greutatea atmosferei.

18. **—** Se simte vreo durere când murim?

R. **—** Moartea este dureroasă pentru tineri și plăcută pentru bătrâni. Acest lucru se asemănă cu un fruct, când deja este copt cade de la sine, dar când este verde nu cade și s-ar putea spune că suferă din cauza desprinderii.

19. **—** După ce a murit o persoană își poate recunoaște trupul în sicriu?

R. **—** Îl pot vedea, dar nu îl recunosc căci cum au conștiința adormită niciodată nu cred că acela este propriul lor corp, și cred că e vorba de corpul altei persoane.

20. **—** Dacă persoana și-ar da seama că a murit, s-ar putea întoarce să intre în corp înainte să-l îngroape?

R. **—** După ce va fi fost tăiat firul vieții, deja nu mai e posibil să intre în corpul său; în acest caz, când persoana este conștientă că într-adevăr a murit deja, fie s-ar speria teribil, fie s-ar bucura, totul depinde de însușirile morale ale defunctului.

21. **—** Ce mângâiere primește sufletul când moare corpul?

R. **—** Mângâierea dezîncarnaților este rugăciunea rudelor; trebuie să ne rugăm pentru cei morți.

22. **—** Pentru a muri, o persoană are ora, ziua și minutul său fixat?

R. **—** Orice persoană care vine în această lume primește un capital de valori vitale; când amintitul capital se termină survine moartea. Este bine să lămurim că putem să economisim acele valori și să ne prelungim viața. Aceia care nu știu să economisească valorile vitale se dezîncarnează mai repede.

23. **—** Un defunct poate să-l ducă pe un viu în lumea morților?

R. **—** Noi, Gnosticii învățăm să ieșim din corpul fizic după voință, atunci putem vizita lumea morților; defuncții de asemenea pot să ducă cu ei în anumite ocazii sufletele prietenilor lor; aceasta se întâmplă în special pe durata somnului, dar trebuie să se întoarcă în lumea fizică la trezirea din somnul normal; aceasta înseamnă că vizita în lumea morților se face în timpul somnului corpului.

24. **—** În lumea defuncților există avioane, căruțe și

trenuri ca în lumea fizică?

R. **—** Toate invențiile care există în lumea fizică vin tocmai din regiunea morților; acele dispozitive în fond sunt forme mentale pe care dezîncarnații le pot vedea, auzi, atinge și palpa.

▫ *Capitolul 3* ▫

REÎNCARNAREA ▫

1. **—** Ce se înțelege prin reîncarnare?

R. **—** Oamenii obișnuiți înțeleg prin reîncarnare întoarcerea la o nouă matrice; asta înseamnă că noi ne putem reîntrupa într-un nou organism uman. Nu este de prisos să spunem că la întoarcere ne naștem și existăm iar în aceeași formă și în același mod trăit de noi în existența noastră prezentă.

2. **—** De ce nu ne amintim nimic din viețile noastre trecute?

R. **—** Lumea nu-și amintește viețile anterioare pentru că are conștiința adormită; dacă ar avea-o trezită e clar că și-ar aminti viețile lor trecute.

3. **—** Cine sunt cei care se reîncarnează?

R. **—** Atâta timp cât cineva are posibilitatea de a se salva, poate să se întoarcă la o nouă matrice și să se îmbrace cu un nou corp fizic; însă când cazul este pierdut, când am devenit ticăloși definitiv, când deja nici o pedeapsă nu se mai dovedește utilă, atunci este clar că nu ne mai întoarcem, nu ni se mai dă un corp nou și intrăm în lumile infernale unde se aude doar plânsul și scrâșnirea dinților.

4. **—** Cum putem verifica faptul că ne întoarcem din nou în această lume?

R. **—** Reîntoarcerea în această lume după moarte pentru unii este o teorie în plus, pentru alții o dogmă, un hohot de râs, o superstiție sau o credință; dar pentru aceia care ne amintim viețile noastre trecute, reîntoarcerea este un fapt; asta înseamnă că doar amintindu-ne existențele anterioare vom putea dovedi cruda realitate a reîntrupării sau întoarcerea în această vale de lacrimi; însă, repetăm, este posibil să ne amintim viețile trecute doar trezindu-ne conștiința.

5. **—** Pentru ce venim din nou în această lume?

R. **—** Noi ne întoarcem în această lume cu scopul de a deveni perfecți, căci din nefericire suntem păcătoși și avem nevoie să punem capăt greșelilor noastre.

6. **—** Ce este ceea ce se întoarce în lumea aceasta a ființelor umane?

R. **—** Ceea ce se întoarce în această lume este sufletul decedatului.

7. **—** Animalele și plantele au de asemenea întoarcerea lor în această lume?

R. **—** Sufletele plantelor și ale animalelor și ale pietrelor sunt elementalii naturii; și ei se întorc în lume în mod continuu; de exemplu, dacă o plantă se usucă și moare, elementalul vegetalului amintit renaște în altă plantă; dacă un animal moare, elementalul acelei făpturi se întoarce într-un nou organism animal, etc. etc. etc.

8. **—** Există predestinarea?

R. **—** Fiecare suflet este autorul propriului său destin; dacă cineva face un bine, primește așadar noroc și dacă face fapte rele, renaște în această lume pentru a suferi și a plăti tot ce datorează; acum vă veți explica motivul pentru care unii se nasc în puf și alții în nenorocire.

9. **—** Aș vrea să-mi amintesc viețile trecute, dar cum am conștiința adormită, cum pot să o trezesc?

R. **—** Urmând calea sfințeniei, este drumul pentru a trezi conștiința. Puneți capăt greșelilor voastre, căiți-vă de faptele voastre rele, deveniți puri în gândire, cuvânt și faptă; eu vă garantez dumneavoastră că atunci când veți fi atins sfințenia adevărată, conștiința voastră se va fi trezit.

10. **—** De ce mulți nu credem că am avut alte vieți anterioare?

R. **—** Unii oameni nu cred aceasta pur și simplu pentru că nu-și amintesc viețile trecute și în realitate nu și le amintesc din cauza faptului că au conștiința total adormită.

11. **—** Dumneavoastră domnule, vă amintiți viețile trecute, dumneavoastră vă este clar că există reîncarnare?

R. **—** E limpede că dacă nu mi-aș aminti viețile anterioare, nici n-aș îndrăzni să apăr cu atâta înflăcărare doctrina reîncarnării; din fericire, îmi amintesc cu deplină exactitate toate viețile pe care le-am avut pe planeta Pământ.

12. **—** De câte ori poate cineva să se reîncarneze în această viață?

R. **—** Stă scris cu litere de aur în cartea vieții că un om se întoarce în această lume de 108 ori.

13. **—** De ce unele ființe umane ne reîncarnăm în bărbați și altele în femei?

R. **—** Totul depinde de evenimentele vieții; câteodată trebuie să ne întoarcem în corp feminin și alteori în corp masculin; aceasta e în acord cu faptele din viețile noastre anterioare.

14. **—** De ce se spune că dacă ne comportăm urât cu animalele, ne putem reîncarna în cal, câine sau pisică?

R. **—** Sufletele pierdute pătrund în lumile infernale; acolo, cum spun cărțile sfinte, trec prin a doua moarte; după acea moarte sufletele condamnate se eliberează de orice pată; atunci se pot întoarce în această lume, evoluează ca elementali minerali urcând apoi la stadiul vegetal, apoi se reîntrupează în organisme animale și mai târziu recuceresc stadiul uman pe care îl pierduseră altădată; ajungând la aceste înălțimi li se acordă din nou 108 vieți, cu scopul de a deveni perfecte; însă dacă eșuează iar, se repetă din nou același proces.

15. **—** Cărui fapt se datorează că aflându-se într-un anumit loc, cineva are senzația că deja îl cunoaște așa de bine încât poate furniza date și adresa acelui loc?

R. **—** Acest fenomen se datorează faptului că în vieți anterioare am mai fost în acel loc.

16. **—** Câte ocazii avem de a ne reîncarna în ființă umană, câte în animal, câte în vegetal și câte în mineral?

R. **—** Reîntoarcerea în ființe umane este deja calculată cum se cuvine, de 108 ori, dar reîntoarcerea în organisme vegetale sau animale sau pur și simplu ca elementali minerali, nu are un număr exact.

17. **—** Este posibil să se treacă din regnul vegetal în cel uman sau din cel animal în cel mineral?

R. **—** Din regnul vegetal se trece în cel uman, dar prin intermediul celui animal; asta înseamnă că nu putem trece peste un regn întrucât natura nu face salturi. Dacă elementalul animal degenerează atunci involuează, dă înapoi, până în stadiul mineral trecând înainte firește prin stadiul vegetal.

18. **—** În care dimensiune se găsesc așa-numiții elementali ai vegetalelor și mineralelor?

R. **—** Făpturile elementale trăiesc în cea de-a patra dimensiune a naturii.

19. **—** Suntem aceleași ființe umane din timpuri străvechi,

cele care ne reîncarnăm, sau unele dispar definitiv?

R. **—** Omenirea actuală este foarte bătrână; se reîntoarce în această lume de acum milioane de ani.

20. **—** De cât timp are nevoie o ființă umană după ce moare pentru ca să i se dea din nou un corp?

R. **—** Asta depinde de destinul fiecăruia; unii renasc imediat și alții zăbovesc mult timp pentru a se întoarce.

21. **—** Un student care va fi început să-și trezească conștiința, când moare își poate da seama de procesul reîncarnării?

R. **—** Cine își trezește conștiința nu are nevoie să aștepte momentul morții pentru a-și aminti viețile trecute; și le poate aminti fiind în viață, aici și acum.

22. **—** Gnoza consideră drept faptul că milioane de ființe umane trăiesc în cea mai deplină ignoranță cu privire la evoluție, reîncarnare, realizare și trezirea conștiinței?

R. **—** Noi, Gnosticii considerăm nedrept faptul că nu există destui predicatori sau mai bine am spune misionari în număr mare, pentru a duce învățăturile peste tot; însă nu suntem vinovați pentru toate acestea; ceea ce se întâmplă este că unicul lucru de care este interesată omenirea este să se distreze, să facă rost de bani, să se dedice plăcerilor; dacă lumea ar fi mai înțelegătoare, s-ar preocupa de aceste învățături și le-ar divulga.

23. **—** Ce este cea de-a doua moarte și ce are de-a face cu reîncarnarea?

R. **—** Cea de-a doua moarte marchează sfârșitul pasiunilor noastre animalice în lumile infernale; aceasta înseamnă că la final cei condamnați, cei pierduți, ajung la puritatea originară și când se întâmplă asta ies din abisurile infernale, care există în adâncul pământului. Atunci, cum am mai spus deja, aceste suflete evoluează din nou începând de la piatră până la om.

24. **—** Când va fi posibil ca umanitatea să poată înțelege motivul reîncarnărilor?

R. **—** Umanitatea va putea înțelege motivul reîncarnării doar când va obține trezirea conștiinței.

25. **—** De ce oamenii se nasc și mor și repetă din nou aceeași placă?

R. **—** De bună seamă oamenii repetă, cum spuneți dumneavoastră, aceeași placă, vreau să mă refer la Legea

Recurenței. În fiecare viață repetăm din nou tot ceea ce am făcut în cea anterioară, însă suferim consecințele lucrurilor bune și ale celor rele pe care le-am făcut în viața trecută; acesta este un cerc vicios, repetare de drame, scene, iubiri, întâlniri cu aceleași persoane, etc. etc. etc.

26. **—** Cum să facem să ieșim din atâta repetiție?

R. **—** Doar sanctificându-ne putem să ne eliberăm de Legea Recurenței.

27. **—** Cine ne trimite să luăm din nou corp fizic?

R. **—** În această lume ne trimit Îngerii destinului; ei au notate în cărțile lor faptele noastre bune și rele.

28. **—** Dacă după ce a murit corpul, sufletul se duce în cer, cum spun multe religii, de ce nu rămâne mai bine acolo?

R. **—** Cerul este un premiu și o recompensă pentru faptele noastre bune, însă când se sfârșește recompensa, atunci e clar că trebuie să ne întoarcem în această lume.

29. **—** Este adevărat că există infern?

R. **—** Infernul cu flăcări, acea vale cu tăciuni încinși și diavoli cu furci, este un simbol care corespunde unei realități înspăimântătoare; există lumile infernale, lumi inferioare, regiuni de amărăciuni în adâncul planetei Pământ; în acele abisuri trăiesc sufletele pierdute.

30. **—** Dacă unele suflete merg în iad, cum putem face ca să ne eliberăm de acele flăcări?

R. **—** Să predăm doctrina acelor suflete este datoria noastră și ar fi nedrept, cum am mai spus deja la o altă întrebare anterioară, să nu se predice învățătura în toate regiunile lumii.

31. **—** Este adevărat că sufletele cad într-un puț plin de flăcări și nu se ard?

R. **—** În adâncul pământului există focul și apa; sufletele eșuate se identifică cu aceste elemente ale naturii și suferă; însă focul nu poate să le ardă, nici apa să le înece întrucât sufletele sunt incorporale, subtile. Privită dintr-un alt unghi, această chestiune a flăcărilor, vreau să vă spun dumneavoastră că acele flame sau focuri simbolizează pasiunile noastre animalice.

32. **—** Cine a văzut acele flăcări și și-a dat seama că acolo se aflau sufletele?

R. **—** Orice persoană inteligentă știe că înăuntrul

pământului există focul lichid. Așa indică vulcanii; nu este nevoie să fii înțelept ca să vezi flăcările; oricine le poate vedea în cratere amestecate cu lave și gaze inflamabile.

33. **—** Ce este regiunea purgatorială?

R. **—** Religiile vorbesc despre purgatoriu și regiunea purgatorială; în realitate există zone moleculare inferioare și scufundate situate dincolo de cea de-a patra dimensiune. În acele zone, multe suflete care aspiră la lumină se purifică eliminându-și păcatele.

34. **—** Este adevărat că cineva poate să scape de infern crezând în Dumnezeu?

R. **—** Multe persoane cred în Dumnezeu și totuși nu scapă de infern; dacă cineva vrea să scape de regiunea tenebrelor trebuie să devină sfânt.

35. **—** Este adevărat că o persoană învățând capitolele Bibliei pe dinafară se eliberează de infern?

R. **—** În infernuri există multe persoane care știu Biblia pe dinafară în cele mai mici amănunte.

36. **—** Ar putea cineva să se salveze doar crezând în ceea ce este scris în Biblie?

R. **—** Credința fără fapte este credință moartă; avem nevoie de Credință vie și aceasta trebuie să se fundamenteze pe fapte bune. Este urgent să trăim în acord cu învățăturile Domnului Nostru Iisus Cristos.

37. **—** Este o obligație să ne reîncarnăm?

R. **—** Atâta timp cât nu ajungem la perfecțiune, Îngerii destinului ne vor trimite în această lume.

38. **—** Reîncarnarea este favorabilă pentru a plăti faptele noastre rele?

R. **—** Toate suferințele pe care le avem în această lume se datorează faptelor rele din viețile noastre anterioare.

39. **—** Totdeauna ne întoarcem în aceeași familie?

R. **—** Eul continuă în propria lui sământă; asta înseamnă că continuăm în descendenții noștri, adică, ne întoarcem în aceeași familie.

▫ *Capitolul 4* ▫
LEGEA KARMEI ▫

1. **—** Ce i se poate răspunde profanului când, vorbindu-i-se de reîntoarcere, spune că nu poate să creadă în ea, întrucât nimeni nu s-a dus și nu s-a întors pentru a povesti ceea ce a

văzut?

R. — Zilele se duc și vin; sorii se întorc la punctul lor de plecare după mii de ani; anii se reîntorc iar și iar; cele patru anotimpuri primăvara, vara, toamna și iarna întotdeauna se reîntorc astfel că nu este nevoie să credem în reîntoarcere, fiindcă este atât de evidentă că toată lumea o vede în fiecare zi; tot așa sufletele se reîntorc, se întorc în această lume; asta e o lege care există în tot ceea ce este creat.

2. — Cum putem demonstra existența reîntoarcerii?

R. — Trezindu-ne conștiința putem evidenția cu toții legea eternei reîntoarceri. Noi avem sisteme, metode de a trezi conștiința; persoana care este trezită își poate aminti toate viețile sale trecute. Pentru cine își amintește viețile trecute, legea eternei reîntoarceri este un fapt.

3. — De ce există unele persoane care fiind bine pregătite, și care muncesc mult și luptă pentru a cuceri o poziție, nu o obțin și în schimb altele cu mai puțină pregătire și efort obțin rezultatul dorit?

R. — Totul depinde de Legea KARMEI. Acest cuvânt (Karma) înseamnă acțiune și consecință. Dacă în viețile trecute am făcut mult bine, atunci triumfăm cu fericire în viața prezentă; însă dacă în viețile trecute am făcut rău, atunci eșuăm în viața noastră actuală.

4. — De ce există familii care oricât s-ar forța, nu reușesc să aibă prieteni pe nicăieri și pentru alții este atât de ușor să-i câștige oriunde se duc?

R. — În viețile anterioare am avut mulți prieteni și dușmani; reîntorcându-ne sau întorcându-ne în această lume, ne reîntâlnim cu acele prietenii sau cu acei adversari și atunci totul se repetă așa cum s-a întâmplat; însă există de asemenea oameni dificili cărora nu le place să aibă prieteni, mizantropi am putea spune, oameni care se ascund, care se îndepărtează, care se separă de societate, solitari din fire și din instinct.

Când asemenea oameni se reîntorc în această lume, de obicei sunt singuri, nimeni nu-i simpatizează.

În schimb există alte persoane care în vieți trecute au știut să-și îndeplinească datoriile față de societate, față de lume și chiar au lucrat în favoarea semenilor lor; e logic că reîntorcându-se în această lume se văd înconjurate de acele suflete care în trecut sau în vieți trecute au făcut parte din

anturajul lor și atunci se bucură, cum e și firesc, de multă simpatie.

5. **—** Cărui fapt se datorează că unele stăpâne ale casei nu găsesc niciodată pe cineva ca să le ajute cu fidelitate chiar dacă își tratează bine servitorii și altora în schimb toți le sunt fideli?

R. **—** Acele stăpâne ale casei care nu se bucură de servitori fideli și sinceri, au fost în vieți anterioare despote, crude cu slugile lor și acum nu găsesc de fapt pe cineva ca să le servească, căci ele n-au știut niciodată să servească în trecut și asta este consecința lor.

6. **—** De ce există persoane care de când se nasc muncesc fără odihnă până ce mor, ca și cum ar ispăși o condamnare, în schimb altele trăiesc bine fără atâta muncă.

R. **—** Asta se datorează LEGII KARMEI; persoanele care muncesc în mod excesiv și nu progresează, în viețile trecute i-au făcut pe alții să muncească mult, exploatându-și supușii în mod nemilos și acum suferă consecința muncind inutil, căci nu progresează.

7. **—** Fiul meu s-a căsătorit și i-a mers extrem de rău; întreprinderile unde lucra el dădeau faliment; a solicitat un împrumut de la bancă pentru a face o afacere și a fost un fiasco; tot ce începea el eșua; a trebuit să divorțeze de soția lui din cauza atâtor neplăceri pe care le aveau; după un anumit timp s-a căsătorit din nou și acel bărbat căruia nu i-a mai lipsit decât să ceară de pomană, acuma este foarte bine și pe zi ce trece succesul îi este în creștere; cărui fapt se datorează asta?

R. **—** Există trei legături matrimoniale: prima Karmică, a doua Dharmică și a treia Cosmică; prima e de durere, mizerie, foame, goliciune, dizgrație; a doua e de succes, bucurie, iubire, progres economic, etc.; iar a treia este doar pentru sufletele alese, pure, sfinte și atrage, cum e firesc, fericirea inepuizabilă.

Despre cazul de care mă întrebați dumneavoastră, trebuie să vă spun că aparține primului tip din aceste trei stări matrimoniale (cel Karmic). Fără îndoială că fiul dumneavoastră și prima lui soție au suferit nespus, plătind faptele rele din viețile lor anterioare; e clar că ei în vieți trecute au fost deopotrivă soț și soție, însă au făcut mult rău; n-au știut să trăiască și rezultatul a fost durerea. Noua căsătorie a fiului vostru a fost bună din punct de vedere economic; o putem

cataloga ca norocoasă, Dharmică am putea spune, rezultat al faptelor bune din vieți anterioare; a doua soție de asemenea a trăit cu el în vieți trecute și cum cu ea a respectat o conduită mai bună, rezultatul este că acum i-a schimbat soarta, i-a îmbunătățit viața, asta e tot.

8. **—** Fiul meu e bolnav de cinci ani, am cheltuit mult pe doctori și nu îi găsesc cauza exactă a acesteia; unii ne spun că poate e un șoc nervos, căci a fost un băiat destul de inteligent în studiile sale; alții presupun că a fost victima unor munci de vrăjitorie; dumneavoastră ce părere aveți?

R. **—** Fără doar și poate se remarcă cu deplină claritate evidentă o pedeapsă, o Karmă mentală pentru proasta folosire a minții în vieți anterioare. Dacă dumneavoastră vreți ca fiul vostru să se însănătoșească, luptați pentru însănătoșirea altor bolnavi mintali, cu scopul de a schimba cauza originară; amintiți-vă că doar modificând cauza se modifică efectul; din nenorocire bolnavii au o tendință marcată de a se închide înăuntrul propriului lor cerc; rareori în viață se vede cazul în care un bolnav se preocupă pentru vindecarea altor bolnavi; dacă cineva face aceasta e clar că se însănătoșește de propriile sale dureri; eu vă sfătuiesc din moment ce în acest caz precis, fiul vostru n-ar putea să se dedice vindecării altora, să o faceți dumneavoastră în numele lui; nu uitați de faptele caritabile; preocupați-vă de sănătatea tuturor bolnavilor mintali pe care-i găsiți în cale; faceți bine cu nemiluita. Nu uitați de asemenea că în lumea invizibilă există Maeștrii foarte înțelepți care vă pot ajuta în acest caz concret al fiului dumneavoastră; vreau să mă refer acum în mod specific la gloriosul ÎNGER ADONAÍ, Îngerul luminii și al bucuriei. Acest Maestru este foarte înțelept și dacă dumneavoastră vă concentrați intens rugându-l în numele lui Cristos să vă însănătoșească fiul, sunt complet sigur că în nici un fel nu ar refuza să se facă această operă de caritate; însă nu uitați «Dumnezeu îți dă, dar nu-ți bagă-n traistă»; implorați și faceți bine cu nemiluita: acesta este drumul.

9. **—** Am avut ocazia să asist la o căsătorie în Santa Martha, Columbia; aveau o afacere foarte mare și dintr-un moment într-altul a luat foc; de atunci domnul s-a îmbolnăvit și a murit de tuberculoză; după 20 de ani am aflat că soția lui era pe punctul de a muri tot de tuberculoză; cărui fapt s-ar datora asta?

R. **—** Este bine să știți că tuberculoza se datorează lipsei de religiozitate în viețile anterioare, materialismului, vieții lipsită de devoțiune și lipsită de iubire față de Dumnezeu; dacă domnul a murit de tuberculoză, atunci aceasta este cauza și dacă și-a pierdut bunurile, e clar că a pus capăt proprietăților altor persoane în viața sa anterioară. A dat foc și i s-a dat foc, a păgubit și a fost păgubit; aceasta se numește Karmă, pedeapsă. Pe soție, tuberculoza nu a ajuns să o afecteze complet fiindcă lipsa de religiozitate în viețile anterioare nu a fost într-atât de cumplită; a avut ceva vag de spiritualitate.

10. **—** Am un fiu foarte bun care muncea și tot ce câștiga îmi dădea mie; dar s-a îndrăgostit de o femeie în vârstă, prietenă de-a mea, care avea trei copii cu un domn căsătorit; a trăit împreună cu ea fără să se căsătorească și chiar în ciuda faptului că el lucra nu-i ajungeau banii, într-atât încât a apelat la mine, cerându-mi o groază de bani spunându-mi că va începe o afacere, lucru pe care nu l-a făcut nicicând dar, când s-a terminat ceea ce i-am dat, doamna l-a părăsit; acum trăiește singur, muncește, dar el este complet ruinat; cărui fapt se datorează asta?

R. **—** Cu ochiul liber se remarcă adulterul cu toate consecințele sale dureroase: pierdere de bani, situație proastă, suferințe morale intensive, etc. etc. etc.; acesta este rezultatul greșelii.

11. **—** Aș vrea să mă informați dacă situația lui s-ar putea îmbunătăți?

R. **—** Dacă pe un taler al balanței cosmice punem acțiunile bune și pe celălalt cele rele, iar acestea din urmă cântăresc mai mult, este clar că balanța se va înclina în defavoarea noastră, producându-ne amărăciuni; însă dacă punem fapte bune pe talerul binelui, putem înclina balanța în favoarea noastră; atunci soarta noastră se va îmbunătăți notabil. Dacă acel fiu al dumneavoastră se dedică să facă binele, soarta lui se va îmbunătăți.

12. **—** Am un fiu de douăzeci de ani, care de doi ani nu vrea să trăiască în familie, ci în casa prietenelor mele; nu a vrut nici să studieze, nici să muncească; vine timp de o lună acasă, se simte fericit pentru câteva zile și apoi începe să se certe cu toți; atunci pleacă iar de acasă; aș vrea să-mi spuneți dumneavoastră cărui fapt se datorează asta?

R. **—** Acel fiu v-a creat doar probleme. Este clar că rezultatul dezordinii va fi durerea. Fără îndoială că el nu știe și nici nu vrea să învețe să trăiască; însă trebuie tratat cât mai bine posibil cu infinită răbdare și dragoste. Fără îndoială că în viitor va avea mari rătăciri cu consecințe amare. Atunci va începe să înțeleagă necesitatea de a face ordine în viața sa.

▫ *Capitolul 5* ▫

FANTOME ▫

1. **—** Dumneavoastră ați văzut vreodată vreo fantomă?

R. **—** Unele persoane cred în fantome, altele se îndoiesc și în ultimul rând există unele persoane care își bat joc. Eu nu am nevoie să cred, nici să mă îndoiesc, nici să râd, pentru mine fantomele sunt un fapt.

2. **—** Dumneavoastră știți, le-ați văzut?

R. **—** Prietene, nu este în zadar să vă relatez un caz foarte interesant; eram încă foarte tânăr și ea se numea Angela; logodnică într-adevăr foarte deosebită, azi e deja moartă. Într-o anumită zi, când încă era în viață, m-am hotărât să mă retrag fără să-mi iau rămas bun. M-am dus spre coastele Atlanticului și a trebuit să stau în casa unei doamne în vârstă, femeie nobilă care nu mi-a refuzat ospitalitatea. Mi-a stabilit camera chiar înăuntrul salonului, a cărui ușă dădea direct în stradă. Patul meu era un pat de campanie din pânză de vele complet tropical și cum erau mulți țânțari etc., m-am protejat cu un baldachin foarte fin și transparent.

Într-o noapte stăteam întins în patul meu moțăind, când deodată cineva a bătut ritmic de trei ori la ușa mea; în clipa în care m-am sculat ca să mă ridic și să ies la ușă, am simțit două mâini pătrunzând prin baldachinul meu; acestea s-au apropiat periculos de mine mângâindu-mi chipul. Dar lucrurile nu s-au oprit aici; în afară de acele mâini a apărut o fantomă umană întreagă cu înfățișarea deslușită a acelei logodnice care în mod sincer nu mă interesa. Plângea mâhnita fantomă, spunându-mi fraze ca acestea: ingratule, te-ai retras fără să-ți iei rămas bun de la mine și eu care te iubeam atât de mult și te adoram din toată inima! etc. etc. etc. și alte cele.

Am vrut să vorbesc, însă totul a fost inutil deoarece mi s-a împleticit limba; atunci în gând i-am ordonat acelei fantome să se retragă imediat.

Alte tânguiri, alte reproșuri, iar pe urmă spuse: plec

așadar, și se îndepărtă încetișor, încetișor; însă când eu am văzut că stafia aceea pleca, mi s-a ivit în minte un gând nou, o idee deosebită; mi-am spus mie însumi: acesta este momentul să aflu ce este o fantomă, din ce este făcută, ce are real.

Este evident că gândind astfel, în acest mod, teama a dispărut din mine și mi s-a dezlegat limba; atunci am putut vorbi și i-am ordonat fantomei astfel: nu, nu plecați, întoarceți-vă, trebuie să stau de vorbă cu dumneavoastră; fantoma răspunse: bine, mă întorc, așadar e în regulă; nu e de prisos să afirm că vorba a fost însoțită de faptă și fantoma a venit iar spre mine.

Primul lucru pe care l-am făcut a fost să-mi examinez propriile facultăți pentru a proba dacă funcționau în mod corect. Nu sunt beat, mi-am spus, nu sunt hipnotizat, nu sunt victima nici unei halucinații, cele cinci simțuri ale mele sunt corecte, nu am de ce să mă îndoiesc.

O dată ce am putut verifica buna funcționare a celor cinci simțuri ale mele, am început atunci să examinez fantoma.

Dați-mi mâna, i-am spus stafiei; e evident că aceasta nu mi-a refuzat cerința și mi-a întins dreapta sa; am luat brațul bizarei siluete pe care o aveam în fața mea și am putut observa o funcționare ritmică normală ca și cum ar fi avut inimă. I-am ascultat ficatul, splina etc., și totul funcționa corect; dar calitatea acelei materii părea mai degrabă ca o protoplasmă, substanță gelatinoasă uneori asemănătoare la pipăit cu Vinilul; examinarea aceea am făcut-o la lumina unui bec aprins cum trebuie și a durat cam o jumătate de oră.

Apoi am poftit fantoma să plece spunând: puteți să vă retrageți, sunt mulțumit cu examinarea și fantoma făcând numeroase reproșuri s-a retras plângând amarnic.

După câteva momente, stăpâna casei bătu la ușă; credea că nu i-am respectat casa; a venit spunându-mi că îmi oferise ospitalitate doar mie și că se mira de faptul că băgam femei în cameră.

Scuzați-mă, doamnă, a fost răspunsul meu; eu n-am adus nici o femeie aici, m-a vizitat o fantomă și atâta tot (bineînțeles că i-am istorisit povestea). Acea doamnă a rămas convinsă și s-a cutremurat teribil când a perceput un frig înspăimântător înăuntrul camerei și în plină climă caldă; asta i-a confirmat veridicitatea relatării mele.

Eu am notat ziua, data și ora întâmplării și mai târziu când

m-am întâlnit cu acea logodnică i-am relatat povestea.

Ea s-a limitat să-mi spună că în acea noapte și la acea oră citată de mine, dormea și visa că se afla într-un loc de pe coastă și că stătea de vorbă cu mine într-o cameră asemănătoare unui salon.

E clar, îmi spusei; doamna s-a culcat gândindu-se la mine și fantoma ei m-a vizitat.

Ciudat a fost faptul că după câteva luni acea doamnă a murit și într-o noapte, odihnindu-mă în patul meu, s-a repetat fenomenul, însă de data asta acea fantomă s-a hotărât să se culce lângă mine, plină de tandrețe și de afecțiune; cum acest fapt devenea destul de urât, nu mi-a rămas altă soluție decât să-i ordon în mod foarte sever să se retragă pentru totdeauna și să nu mă mai deranjeze niciodată în viață; fantoma așa a făcut și nu s-a mai întors niciodată.

3. **—** Foarte interesantă relatarea dumneavoastră, domnule, ați vrea să ne povestiți un alt caz asemănător?

R. **—** Cu multă plăcere, prietene: odată a sosit în oraș o biată femeie tânără, într-o situație economică foarte rea; era vorba de o fată cinstită și mi-a cerut de lucru.

N-am avut nimic împotrivă să-i dau de lucru ca servitoare în casă și ea s-a dovedit a fi foarte harnică; din nenorocire după câteva zile în care a muncit în casă, au apărut o serie de fenomene psihice extraordinare, care nu le-au tulburat numai pe rudele mele, ci și pe oamenii din vecinătate.

În prezența ei farfuriile s-au ridicau în aer pentru a se izbi de podea și a se transforma în cioburi; mesele, scaunele, dansau singure și cădeau pietre înăuntrul domiciliului nostru.

Nu se dovedea foarte plăcut pentru noi faptul că, tocmai în clipele în care mâncam, în alimente picau pietre, pământ, etc. etc. etc.

Tânăra aceea avea pe mâna sa dreaptă un inel misterios cu o inscripție care ad litteram spunea așa: amintire de la prietenul tău LUZBEL.

Cel mai interesant este că deși acea femeie era în dizgrație (economic vorbind) nu înceta să primească de la prietenul amintit niște monede care să-i ajungă să mănânce; acei bani veneau prin aer și ea îi culegea pur și simplu.

Fata povestea că deja amintitul său prieten îi spunea că trăia în mare și că voia să o ducă pe fundul oceanului.

De multe ori am făcut conjurări pentru a-l îndepărta pe camaradul ei invizibil, însă acesta revenea cu mai multă forță, întorcându-se la isprăvile sale și oamenii, cum e firesc, nu încetau să se alarmeze.

Unii tineri se îndrăgosteau de ea, însă când încercau să se apropie de doamna lor, ploua cu pietre peste ei și cutremurați fugeau îngroziți.

Mai târziu, acea fată s-a îndepărtat de toate acele împrejurimi ale orașului; ce s-a ales de ea? Nu știm; ceea ce într-adevăr am putut constata e că așa-zisul său prieten Luzbel era pur și simplu un elemental al oceanului. Fără îndoială că ea avea mult din natura unui elemental; așa ne-o spuneau ochii ei, privirile ei, corpul ei, felul de a fi, etc.

□ *Capitolul 6* □
ÎNTÂMPLĂRI UMANE □

1. **—** Vă voi relata un caz care mi s-a întâmplat acum câțiva ani. Am părăsit casa în care am trăit vreme de unsprezece ani și în care am dus-o destul de rău; cum rămăseseră câteva lucruri, mătușa mea și cu mine ne-am întors după puține zile; când am intrat, imediat ne-a venit un miros de cadavru putred; cum casa rămăsese pe de-a-ntregul curată, am urcat curioasă la etajul de sus pentru a verifica și am intrat într-unul dintre dormitoare, văzând în locul unde era unul dintre paturi o groapă profundă ca și cum urmau să pună un sicriu; am țipat și auzind asta, mătușa mea a urcat; văzându-mă atât de înspăimântată, am ieșit de-ndată de acolo, întorcându-ne la casa în care locuiam.

De atunci am început să nu mai am poftă de mâncare; mâncam din ce în ce mai puțin până ce a venit momentul în care nu puteam înghiți nici un aliment; în două luni am slăbit 20 de kilograme; au trebuit să mă interneze într-un sanatoriu și m-au examinat toți specialiștii, nici unul nu-și dădea seama ce aveam și eram pe moarte, cu o durere în stomac care nu mă lăsa nici un minut; medicamente, mâncare, nu puteam înghiți nimic; totul trebuia să fie injectat.

La opt zile după ce m-am internat, am intrat în stare de comă; medicii s-au descurajat în legătură cu însănătoșirea; au pronosticat că era cancer și corpul meu în realitate emana mirosul corpului canceros; au vrut să mă opereze și rudele mele n-au permis asta; vedeam mereu lângă mine un medic cu halat

alb, necunoscut pentru mine și pentru rudele mele, căci nu exista în lumea fizică.

Acel medic, invizibil pentru toți cu excepția mea, m-a reanimat și a promis că mă va însănătoși. Cu siguranță promisiunea s-a îndeplinit și am fost vindecată în mod miraculos.

Când doctorii m-au operat cu scopul de a găsi causa causorum a bolii mele, cu uimire au descoperit că eram complet sănătoasă; presupusul cancer nu exista.

Ați putea să-mi spuneți dumneavoastră ce s-a întâmplat?

Care a fost motivul acestei boli? Aceasta a fost întotdeauna o enigmă pentru mine.

R. **—** Cu cea mai mare plăcere voi răspunde întrebării voastre. Permiteți-mi să vă spun, domnișoară, că în existența voastră trecută petrecută tocmai aici în orașul capitală a Mexicului, dumneavoastră ați comis un act de Magie Neagră contra unei alte persoane, producându-i moartea și rezultatul a fost boala voastră misterioasă. Dacă v-ați însănătoșit, dacă n-ați murit, aceasta se datorează faptelor bune care au permis să se diminueze Karma voastră. Ați fost asistată de bună seamă de un medic invizibil și pentru aceasta dumneavoastră trebuie să fiți nespus de recunoscătoare.

2. **—** Din prima căsătorie a tatălui meu am fost trei; când fratele meu mai mare avea un an, l-au luat de la mama mea; după aceea când eu aveam 5 ani, mama mea m-a încredințat tatălui meu, care trăia cu mama lui și cu fratele meu mai mare.

Pe durata întregii mele copilării, niciodată nu m-am bucurat de dragostea nici unuia din ei, căci cum bunicuța mea mă ura atât, ei ca să n-o necăjească nu mă băgau în seamă.

De mama mea n-am știut nicicând dacă trăia, până când am avut 15 ani; ea într-adevăr mi-a dăruit afecțiune până ce a murit, acum 10 ani.

Aș vrea să-mi spuneți dumneavoastră de ce nu am putut dobândi fericirea și dragostea unui bărbat și cărui fapt s-a datorat ura atât de mare din partea bunicii mele?

R. **—** În reversul medaliei relatării dumneavoastră veți avea răspunsul. Este evident că toate aceste fapte din viața voastră sunt o repetiție a existenței trecute în care dumneavoastră în loc să fiți victima, ați fost călăul. Aceia care astăzi v-au pricinuit atâtea dureri au fost în trecut victimele

voastre; asta-i totul. Amintiți-vă că Legea Karmei este balanța fidelă a tuturor cazurilor noastre; nu poate exista efect fără cauză, nici cauză fără efect. Dumneavoastră ați cules consecințele propriilor acțiuni. Dacă v-ați aminti viața anterioară sau viețile anterioare, ați putea verifica realitatea cuvintelor mele.

3. **—** Ați putea dumneavoastră să-mi explicați de ce în viață nu găsesc o dragoste în ciuda faptului că mi-o doresc mult?

R. **—** Bazându-ne pe legea acțiunii și consecinței, culegem ceea ce semănăm; drept consecință logică vedem că dumneavoastră ați semănat trăsnete și ați cules furtuni.

4. **—** Ați vrea dumneavoastră să ne relatați un caz concret de boală cauzată de acțiunile rele din vieți anterioare?

R. **—** Cu cea mai mare plăcere. În reîncarnarea mea trecută am cunoscut cazul unui bandit care a fost împușcat; asta s-a întâmplat pe un drum; tâlharul era numit cu porecla de «RÂNDUNICA» și a căzut în mâinile justiției; a fost legat de un copac și i s-a aplicat pedeapsa capitală.

Mult după aceea, acel bărbat s-a născut din nou într-un corp feminin. Într-o zi oarecare părinții săi mi-au solicitat ajutorul. O domnișoară foarte distinsă înăuntrul căreia era încarnat sufletul Rândunicii, făcea spume la gură, se zvârcolea groaznic și țipa plină de spaimă pronunțând fraze precum următoarele: vine deja poliția după mine; spun că sunt un hoț, un tâlhar de drumul mare; mă țin legat de acest copac și mă vor împușca. Aceste ultime cuvinte erau mereu însoțite de mișcări ale mâinilor și de eforturi ca și cum ar fi vrut să dezlege noduri invizibile, corzi ciudate.

Investigațiile noastre ne-au permis să știm cazul concret; era vorba deci de o repetiție mentală a episodului final din viața anterioară a acestui suflet care acum era încarnat în corp de femeie.

Psihiatrii au eșuat în mod categoric; n-au obținut vindecarea.

Noi a trebuit să apelăm la anumite conjurări magice și rezultatul a fost uimitor, bolnava s-a însănătoșit radical. Fără îndoială că am fost asistați de puterea divină a Spiritului Sfânt.

5. **—** Trăiam într-o casă cu numărul treisprezece la ușă și eram treisprezece în familie; în decursul a unsprezece ani în

acea casă n-au fost decât boli și mizerie.

Ați putea dumneavoastră să ne spuneți cărui fapt s-a datorat asta?

R. **—** Cu cea mai mare plăcere vă voi răspunde la întrebare, distinsă domnișoară. Amintiți-vă de călătoria navei cosmice Apollo 13; a fost un eșec total, s-a amânat planul de cucerire a spațiului pentru Statele Unite, au fost pe punctul de a pieri cei trei membri ai echipajului, etc. Îmi vine în memorie în aceste clipe amintirea unei nopți de Anul Nou. Treisprezece persoane ne aflam reunite în jurul unei mese; atunci, în plin banchet am spus invitaților: unul din cei treisprezece care suntem aici reuniți va muri foarte curând.

Acea profeție s-a îndeplinit câteva luni după aceea, când a decedat într-adevăr unul din acei invitați.

Să nu vă mirați, deci, din cauza fatidicului treisprezece; acel număr este moarte, fatalitate, tragedie, durere; însă de asemenea treisprezecele aduce noi situații, căci moartea și viața sunt intim relaționate; e clar că dumneavoastră plăteați o Karmă groaznică. Asta-i tot.

6. **—** Ați putea să-mi spuneți dumneavoastră de ce întotdeauna am eșuat în dragoste; când am fost pe punctul de a obține fericirea îmi scapă din mână; chiar în ciuda faptului că întotdeauna spun că mă iubesc, se îndepărtează de mine pentru a se căsători cu alta?

R. **—** Cu cea mai mare plăcere vă voi răspunde la întrebare, distinsă doamnă. Este clar că problema dumneavoastră n-ar putea fi înțeleasă cum se cuvine dacă ignorăm legea eternei reîntoarceri; toate situațiile sunt o repetare neîncetată a diferitelor vieți trecute. Orice ființă umană, în trecut, a încheiat diverse căsătorii, a stabilit relații sexuale cu alte persoane, etc.; rezultatul acelor asocieri conjugale poate fi bun, rău sau indiferent. Dacă ne-am purtat rău cu un anumit consort, într-o nouă viață se stabilește reîntâlnirea cu consecințele noastre: eșecuri matrimoniale, compromitere de nunți, rupturi de relații amoroase, etc. Cel mai grav din toate acestea este separarea legală obligatorie dintr-un oarecare motiv și mai ales când există iubire.

□ Capitolul 7 □
RELATĂRI INTERESANTE □

1. **—** Într-o noapte de aprilie din 1968, fiind profund

adormit, am auzit strigăte și zgomote ca de oameni care spărgeau geamuri și se băteau pe stradă; temându-mă că au spart un geam al automobilului meu care rămăsese pe stradă, m-am ridicat, mi-am luat niște papuci și pantalonii și m-am dus pe coridor; am trecut prin camera de zi și am scos capul pe fereastră (ridicând perdeaua) și am descoperit cu surprindere că nu erau oameni, nici zgomote și în schimb era pace și liniște, iluminare completă a străzii și mașina mea în perfectă stare.

Crezând că fusese produsul unei iluzii sau al unui coșmar, m-am întors din nou pe coridor până la ușa dormitorului; iar când am deschis-o și am pătruns câțiva pași, am rămas stupefiat văzându-mă în pat dormind profund lângă soția mea, cu brațele afară de sub învelitori, piciorul stâng complet dezvelit și fața rezemată pe partea stângă.

Văzând această scenă, m-a cuprins o groază teribilă și m-am simțit atras către corpul meu ca și cum acesta ar fi avut magnet; m-am trezit foarte speriat cu bătăi puternice de inimă și o sudoare rece pe tot corpul. Puteți să-mi spuneți dumneavoastră ce s-a întâmplat de fapt?

R. **—** În acest caz concret a avut loc ceea ce se numește o dedublare; sufletul vostru era absent din corpul fizic; este clar că în timpul somnului normal, obișnuit, orice suflet iese din corp și hoinărește pe undeva; merge în diferite locuri întorcându-se apoi la corpul său fizic chiar în clipa trezirii; starea de veghe survine tocmai când sufletul intră iar în corpul său din carne și oase.

Ceea ce este interesant în cazul dumneavoastră a fost că sufletul vostru întorcându-se în dormitor și-a putut vedea corpul fizic dormind în pat; dumneavoastră l-ați văzut în același fel în care puteți vedea o masă sau automobilul pe care îl conduceți zilnic; e clar că așa cum șoferul se urcă în automobil pentru a-l conduce, tot așa dumneavoastră, adică sufletul intră în corp, se trezește și vine la starea de veghe; asta a fost ceea ce s-a întâmplat.

2. **—** În anul 1958, după întoarcerea de la un spectacol de cinema, m-am pomenit cu vestea că în casă toată familia era foarte preocupată de dispariția unei mătuși care ieșise dis-de-dimineață afară lăsându-și copiii singuri în casă (patru, de la 3 la 6 ani), care plângeau de frică și foame. Rudele se duseseră în diferite părți să o caute și totul fusese inutil; atunci s-au

organizat pentru a merge să o caute și să întrebe de ea; mie mi-a revenit să rămân în casă.

În preajma orei trei dimineața, m-am trezit speriat și am văzut încăperea în obscuritate totală, dar dintr-o dată a început să lumineze o siluetă ovală în centrul camerei, s-a îndreptat spre pat, a ajuns până la margine și a ridicat pânza apărătoare de țânțari; am simțit ca și cum s-a așezat un corp pe marginea patului și a luat pe de-a-ntregul înfățișarea mătușii mele pe care o căutau, spunându-mi cu voce tare următoarele: „Băiete, nu te speria; sunt mătușa ta și am venit să te anunț că deja am murit și vreau să-i înștiințezi unde îmi pot găsi cadavrul; caută-l pe unchiul tău și spune-i să mă caute la Circa «X»; te rog mult să le spui să aibă grijă și să se roage pentru copiii mei".

S-a ridicat, a coborât pânza apărătoare de țânțari și a dispărut. În ziua următoare am făcut ceea ce mi-a spus; nimeni nu mi-a dat crezare până ce s-au convins că într-adevăr în acea Circă se afla cadavrul său diform pentru că murise într-o baie de aburi.

Cum a fost posibil ca după ce a murit o persoană să dea date pentru localizarea cadavrului său și să ceară ajutor pentru copiii săi?

R. **—** După moartea corpului fizic, sufletul trăiește în dimensiunile superioare ale naturii și ale cosmosului; asta am spus-o deja într-un capitol separat, dar oricum o repetăm.

Este clar că acel suflet avea nevoie să te informeze asupra morții sale; era necesară acea informare; avea copii și trebuia să-și îndeplinească datoria; în acest caz, neîndoielnic că acel suflet a fost ajutat de către legile superioare și i s-a permis să intre în această lume de trei dimensiuni în care trăim, pentru a-ți da o informare completă, pentru a-ți spune unde se afla cadavrul său, fapt ce a fost constatat cum se cuvine, căci corpul a fost găsit exact în locul unde ea a spus că se află, într-o Circă de Poliție; faptele sunt fapte și trebuie să ne supunem în fața lor.

3. **—** Aflându-mă la o reuniune Gnostică, o persoană s-a apropiat de mine să mă roage să cer ajutor pentru sănătatea mamei sale, care practic era declarată bolnavă incurabilă; i-am promis că voi face tot ce-mi stă în putință pentru vindecarea ei.

Apoi i-am cerut Îngerului Adonaí să mă ajute și m-am imaginat în casa doamnei, o bătrânică simpatică pe care am

găsit-o culcată în patul său și care văzându-mă, surâse veselă, se ridică în șezut, iar eu i-am pus mâna mea dreaptă pe frunte și cu stânga mea mi-am atins inima; m-am concentrat puternic asupra Maestrului Iisus pentru ca să mă ajute; am văzut cum se restabilea, și surâzătoare ea mă conducea până la ușa casei sale.

La următoarea reuniune, persoana care îmi ceruse ajutorul, aproape cu lacrimi în ochi, a venit să-mi mulțumească și să-mi spună că mama sa se restabilise și că-mi trimitea salutări întrucât mă văzuse.

Cum e posibil ca două persoane numai cu Credință, să obțină o vindecare aproape miraculoasă?

R. **—** Prietene, Credința face miracole; Divinul Maestru Iisus a spus: Aveți Credință cât un grăunte de muștar și veți muta munții.

Este clar că dumneavoastră imaginându-vă în mod viu că sunteți lângă patul bolnavei, s-a produs o dedublare, sufletul vostru a călătorit spre bolnavă și cu ajutorul Divinului Maestru a însănătoșit pacienta. Să nu vă mire deci că ați fost văzut; când sufletul se dedublează se face de multe ori vizibil chiar la distanțe îndepărtate. N-ați auzit vorbindu-se de sfinți care au făcut același lucru? Care în timpul rugăciunii în stare de extaz au fost văzuți în alte locuri însănătoșind bolnavi?

4. **—** La alta dintre reuniunile în care se făceau vindecări a venit o doamnă cam de aproximativ 60 de ani, care avea răni de cuțit foarte profunde pe brațe și pe care le-a arătat tuturor asistenților; apoi Maestrul a făcut conjurările și toți am pronunțat cuvintele pe care le spunea el; apoi a făcut-o să se așeze.

La reuniunea următoare, ne-a arătat din nou brațele și deja rănile erau aproape vindecate; s-a făcut aceeași operație și la a treia ocazie ne-a arătat brațele văzând cu surprindere că deja nu mai erau nici măcar cicatrice acolo unde înainte erau adevărate felii de carne.

Ce a fost ceea ce s-a întâmplat pentru ca această persoană să se vindece atât de perfect și de rapid?

R. **—** A! Înțeleg că dumneavoastră îmi vorbiți de reuniuni Gnostice; În mod cert sunt foarte interesante acele adunări; amintiți-vă dumneavoastră că creștinii primitivi au fost Gnostici și că realizau vindecări minunate.

Să nu vă mirați deci de faptul că în acele reuniuni, sub îndrumarea Maestrului care instruiește congregația, s-a realizat alt miracol asemănător; Gnosticii le invocă pe ființele divine care trăiesc în lumea invizibilă pentru ca să realizeze vindecări de acest tip. Nu încape îndoială că asta a fost ceea ce s-a întâmplat și pacienta s-a însănătoșit radical.

5. **—** În jurul anului 1962, aproximativ prin luna noiembrie, vreme în care eu abia începusem să asist la conferințele Gnostice, s-a prezentat un domn cu un aspect ciudat care exprima îngrijorare și avea o privire vagă și misterioasă; a cerut să fie ajutat să i se scoată «entități tenebroase» din corpul său, care-i făceau rău și îi produseseră umflături la picioare, pe care ni le-a arătat.

Maestrul a consimțit și a rostit «conjurarea celor șapte»; a făcut niște pase magnetice, iar individul a început să se răsucească și să țipe, să urle și să se tânguie ca și cum ar fi simțit dureri imense, în același timp ce gesticula și făcea mișcări ca și cum ceva ieșea din el; după aceea a început să se simtă un puternic miros grețos; apoi a urmat o pauză în care părea să se fi odihnit; Maestrul a bătut de trei ori din palme, iar bărbatul s-a ridicat în capul oaselor, spunând că nu-și amintește nimic. După trei sesiuni avea picioarele perfect sănătoase și nu se mai plângea de faimoasele entități.

Ați putea să-mi explicați ce s-a întâmplat și cum a fost posibilă vindecarea lui?

R. **—** Acestea sunt cazuri de posedați despre care vorbește Evanghelia creștină; Iisus își punea mâna deasupra posedaților și ordona demonilor să iasă afară din ei, și e clar că aceștia se supuneau.

Apostolii de asemenea au primit acea putere. Iisus le-a dat acea autoritate și au putut să exorcizeze demonii și să-i arunce afară din corpurile pacienților pentru ca aceștia să se însănătoșească; așadar cazul pe care dumneavoastră mi-l povestiți nu este unicul; bolile sunt produse tocmai de entitățile tenebroase care intră înăuntrul corpului bolnavilor; multe triburi indigene din America cunosc aceste mistere; cunosc cazul multor sacerdoți indigeni care înainte de a-și vindeca bolnavii, îi exorcizează cu scopul sănătos de a elimina entitățile tenebroase care cauzează boala; dacă medicii noștri ar urma exemplul acestor vraci indigeni, este evident că ar realiza minuni în

domeniul medicinii; cazul concret pe care dumneavoastră mi-l citați este aproape obișnuit, s-a exorcizat bolnavul și acesta s-a însănătoșit, atâta tot. Nu uitați că RUTA și SALVIA sunt plante minunate care se pot folosi ca fumigații în exorcisme.

▫ *Capitolul 8* ▫
DEDUBLAREA ▫

1. **—** Ce este dedublarea?

R. **—** Chiar nu știți ce este dedublarea?

Înțeleg foarte bine, domnișoară, că întrebarea dumneavoastră e sinceră. Dedublarea este extrem de simplă și ușoară; este un fenomen natural ca și faptul de a mânca, a bea, etc. etc. etc. Este limpede că atunci când corpul fizic ațipește, sufletul iese din acesta și călătorește peste tot; întorcându-se sufletul, intrând din nou în corpul său își amintește adesea de locurile pe unde a fost, persoanele cu care a vorbit, etc., și acestea sunt denumite vise; astfel este realmente dedublarea.

2. **—** Aceasta se poate face doar în vis sau și după voință?

R. **—** Orișicum este nevoie de somn pentru a ne putea dedubla chiar dacă se face după voință.

3. **—** Dedublarea nu este periculoasă?

R. **—** Socotesc că a deveni conștient de propriile fenomene naturale niciodată nu poate fi periculos; o persoană trebuie să devină conștientă de alimentele pe care le mănâncă, de ceea ce bea, de starea în care se află sănătatea sa și de asemenea de procesul dedublării care are loc în orice făptură vie.

4. **—** Explicați-mi dumneavoastră tehnica pentru a mă putea dedubla? Aș vrea să merg la Paris după…

R. **—** Ceea ce faceți dumneavoastră întotdeauna în mod involuntar, inconștient, învățați s-o faceți în mod voluntar și conștient. Întotdeauna v-ați dedublat; în clipele când ațipește, orice suflet iese din corp, din nefericire în mod inconștient; faceți dumneavoastră întocmai, dar în mod voluntar și conștient, repet; când vă simțiți în acea stare de oboseală proprie somnului, când începeți să moțăiți, imaginați-vă că sunteți ca o fantomă subtilă, vaporoasă; gândiți-vă că veți ieși din corp; înțelegeți că dumneavoastră nu sunteți corpul; înțelegeți că sunteți un suflet; simțiți-vă că sunteți un suflet și ridicați-vă din patul vostru cu suavitate, în mod delicat, cum se ridică sufletele. Ceea ce vă spun să se traducă în fapte concrete; nu este vorba

de a gândi, ci de a face; când vă ridicați, faceți apoi un mic salt înăuntrul propriului dormitor cu intenția fermă de a pluti în spațiu; astfel, este evident că dacă plutiți e pentru că deja sunteți în afara corpului fizic; puteți merge la Paris, la Londra sau în locul în care doriți; însă dacă nu veți pluti este pentru că v-ați ridicat din patul vostru cu corpul fizic; atunci puneți-vă din nou în pat și repetați experimentul.

5. **—** Când plutim, corpul fizic rămâne în pat?

R. **—** Vreau ca dumneavoastră să mă înțelegeți; e limpede că dacă dumneavoastră plutiți în mediul ambiant, înconjurător este pentru că vă aflați în afara corpului fizic; în acest caz concret dumneavoastră trebuie să înțelegeți că corpul vostru a rămas băgat în pat și că dumneavoastră sunteți în afara corpului și departe de pat.

6. **—** Când o persoană simte că plutește trebuie să se gândească la faptul că ea călătorește într-un loc determinat?

R. **—** Vreau, distinsă doamnă, ca dumneavoastră să înțelegeți că nu este vorba de a gândi, ci de a face, care este diferit. De exemplu, eu vă văd pe dumneavoastră așezată pe acel scaun, însă dacă vă gândiți că vă veți ridica din acel scaun și veți merge pe stradă și nu acționați, e clar că veți rămâne așezată acolo pe scaun; de acțiune este nevoie, m-ați înțeles?

7. **—** Asta e ceea ce-mi place la Gnoză că tot ceea ce nu înțeleg mi se explică în mod clar.

R. **—** Asta este evident; nouă ne place exactitatea în toate, precizia.

8. **—** Puteți să-mi povestiți vreun caz concret de dedublare după voință?

R. **—** Cu cea mai mare plăcere, distinsă domnișoară, vă voi relata un caz personal. Vreau să vă povestesc prima mea dedublare; eu eram încă foarte tânăr când am reușit să mă dedublez după voință. Îmi amintesc cu claritate că atunci am fost foarte atent la procesul somnului și când deja m-am simțit moțăind, în acea stare de tranziție care există între veghe și somn; am acționat inteligent:

Eu n-am început să mă gândesc că mă voi dedubla, căci este evident că aș fi rămas gândindu-mă și n-aș fi realizat experimentul năzuit; repet: am acționat, m-am ridicat cu o mare suavitate din propriul meu pat și când am făcut acest lucru s-a produs o separare foarte naturală între suflet și corp; sufletul a

rămas afară din trup și corpul a rămas în pat adormit.

Am ieșit din casa mea pe stradă în mod spontan și clar, iar apoi m-am plimbat pe o stradă neumblată. Oprindu-mă la următorul colț al străzii, am reflectat câteva clipe asupra locului spre care ar trebui să mă îndrept; am hotărât să merg în Europa.

Este evident că a trebuit să călătoresc pe deasupra apelor Atlanticului plutind minunat în spațiul luminos; m-am simțit plin de o fericire de neconceput pentru ființele umane și în final am sosit în orașul Paris.

Plimbându-mă sau mai bine zis plutind în acea atmosferă luminoasă, am simțit instinctiv necesitatea de a intra într-o casă.

Nu-mi pare rău că am intrat într-o anumită locuință; curiozitatea cazului a fost întâlnirea cu un inițiat pe care îl cunoscusem în vechi reîncarnări.

El de asemenea era afară din corp; am putut evidenția în mod cert că trupul său zăcea adormit în pat; alături de el am văzut o femeie și doi copii care de asemenea dormeau; am înțeles că era vorba de soția lui și de copiii săi.

I-am salutat plin de afecțiune pe prietenul meu și pe sufletul soției lui, care era de asemenea în afara corpului; merită să spun că întrucât acei copii dormeau, sufletele lor erau afară.

Încercară să se sperie acele suflete infantile de prezența mea neobișnuită; am înțeles necesitatea de a mă retrage pentru a evita ca acele suflete înspăimântate să se întoarcă la corpurile lor corespunzătoare; este indiscutabil că dacă aceasta s-ar fi întâmplat, copiii ar fi plâns în pat și plânsetul i-ar fi trezit pe prietenul meu și pe soția lui; atunci dialogul s-ar fi întrerupt; atât sufletul prietenului meu cât și cel al soției s-ar fi văzut obligate să intre în respectivele lor corpuri din carne și oase.

Tot acest fapt l-am înțeles în miimi de secundă și pentru a evita tocmai această problemă, i-am propus prietenului meu să abandoneze casa pentru a ieși cu mine să facem o plimbare pe străzile Parisului; mare mi-a fost bucuria când el a acceptat.

Ne-am dus împreună prin împrejurimile acelui mare oraș și chiar l-am sfătuit să se întoarcă la drum intrând pe cărarea luminii; în cele din urmă i-am propus să vizităm un templu minunat care există în Germania; prietenul meu a refuzat acea invitație spunându-mi că nu putea face asta fiindcă trebuia să-și

concentreze atenția asupra problemelor vieții practice, întrucât avea soție, copii, etc.; m-am despărțit de acel inițiat și ridicându-mă în atmosferă, am trecut pe deasupra unor mari ziduri și apoi m-am dus pe o șosea, pe un drum șerpuitor plin de curbe, până ce am ajuns la un templu minunat.

În fața acelui sanctuar am văzut multe suflete de diferite naționalități; oameni care pe durata orelor de somn evadau din corpul lor dens pentru a ajunge până la sanctuar.

Toți acei oameni reuniți în diferite grupuri discutau între ei; vorbeau despre cosmos, despre legile reîncarnărilor și ale Karmei, de misterele vieții și ale morții, etc.

L-am căutat printre acele grupuri pe un anume prieten priceput la dedublare, însă nu l-am găsit.

Atunci m-am apropiat până la pragul templului și am văzut o grădină deosebită cu flori încântătoare care degajau un parfum amețitor; în spate se remarca silueta unui templu splendid iluminat de strălucirile stelelor; am vrut să intru, însă gardianul a intervenit spunându-mi: acesta este templul înțelepciunii; retrage-te, încă nu este vremea. Supunându-mă ordinelor, m-am retras la o anumită distanță fără a mă îndepărta prea mult de prag; atunci m-am privit pe mine însumi; mi-am observat mâinile și picioarele spirituale și chiar mi-am permis luxul de a le compara cu mâinile și picioarele acelui corp din carne și oase pe care acolo, în America Latină, pe pământul sacru al aztecilor, îl lăsasem adormit în pat.

Este evident că toate aceste comparații au dat ca rezultat faptul că instantaneu m-am întors la vehiculul meu fizic material care sforăia profund adormit în pat; atunci m-am trezit înfiorat spunându-mi: am fost în templul înțelepciunii, ce bucurie, ce fericire.

Nici în ziua de astăzi nu pot să uit acea lumină atât de albă, atât de imaculată care strălucea în acel sanctuar. În mod cert, acea lumină nu părea a nici unei lămpi fizice; izvora din toate părțile și nu făcea nici un fel de umbră.

9. **—** O persoană poate călători în orice loc chiar dacă nu-l cunoaște?

R. **—** Eu am fost la acel templu divin și totuși nu-l cunoșteam, m-a condus să zicem un simț telepatic superior; aș putea să vă spun că m-a ghidat propriul meu spirit.

10. **—** Când se face dedublarea după voință se poate să

ne amintim când ne trezim unde am fost?

R. — Este evident că dacă nu vă amintiți este pentru că nu v-ați dedublat după voință, căci mie mi se pare imposibil ca o persoană care se dedublează după voință, care iese din corp în mod intenționat, conștient, să nu fie capabilă să-și amintească ceea ce a văzut în afara corpului său. De exemplu, când dumneavoastră ieșiți din casă mergând la birou și apoi vă întoarceți de la birou acasă, vă amintiți ceea ce ați văzut la birou? Munca pe care ați executat-o, ordinele șefului dumneavoastră?

11. — Da, îmi amintesc tot ceea ce am făcut la birou când mă întorc acasă.

R. — Deci acesta este același lucru, domnișoară; amintiți-vă că corpul fizic este o casă din carne și oase; dacă dumneavoastră ieșiți după voință din acea casă, veți vedea multe lucruri și dacă vă întoarceți în mod voluntar, de asemenea este evident că vă veți aminti tot ceea ce ați văzut și auzit.

▫ Capitolul 9 ▫
FENOMENE MISTICE ▫

1. — Odată când încercam să fac un exercițiu de meditație pe câmp, m-am simțit ieșind din corp ca și cum mă cutremuram; deodată am simțit că zburam cu mare viteză ajungând în câteva secunde în Egipt; am coborât foarte aproape de sfinx simțind căldura nisipului în tălpile picioarelor, putând atinge pietrele enorme și măcinate ale monumentului gigantesc; a fost o mare surpriză pentru mine să văd atât de clar panorama și să am o percepție atât de vie a cerului și a unei brize slabe ce venea de la Râul Nil, care mișca niște palmieri mari și subțiri.

După o scurtă odihnă, am simțit o atracție specială care m-a făcut să mă ridic de jos până am plutit aproximativ la înălțimea nasului sfinxului, în care era o cavitate mică pe unde am pătruns spre o scară ce cobora într-o formă foarte îngustă și semi-iluminată, care m-a condus la ușa unei Camere în care se găsea un gardian, îmbrăcat cu un șorț, sandale aurite, un acoperământ pe cap cu o diademă aurită ce părea o cobră în poziție de a mușca, în mâna dreaptă o lance care mă împiedica să trec; ochii săi erau de un albastru-verzui foarte pătrunzător și pielea negricioasă; nu a pronunțat nici măcar un singur cuvânt; doar m-a examinat și mi-a făcut un salut de trecere, la care am răspuns; a zâmbit și luându-și lancea m-a făcut să trec cu o

reverență amabilă; am pătruns într-o cameră mare unde se auzeau niște cântece foarte domoale ale unui cor care rostea rugăciuni sub formă de cântece încântătoare.

Era în ambient un fum de tămâie de culoare roz, care mirosea a extract de trandafiri roșii și care făcea să-mi vibreze corpul din cap până în picioare; erau de asemenea multe simboluri egiptene pe pereți, pe care cu toate că nu le înțelegeam îmi erau foarte familiare; după ce am văzut bogatul decor din acea cameră, care indubitabil trebuie să fie un templu foarte special, a sunat un gong și au apărut trei Maeștri care aveau un chip liniștit și venerabil dar privirea foarte pătrunzătoare; doi dintre ei au venit îmbrăcați în galben și unul cu tunică foarte albă; după ce m-au salutat, mi-au urat bun venit cu o îmbrățișare foarte fraternă.

Apoi au oficiat o slujbă la un altar care era între două coloane enorme cu un mare scarabeu de aur ce strălucea prin fumul tămâii; apoi s-a luminat un agheasmatar cu apă cristalină pe care înainte nu-l observasem; m-am apropiat de el și am început să mă văd cu un chip groaznic de negru și bărbos ca de urangutan; apoi am văzut multe pasaje din viața mea în care am comis tot felul de păcate; am terminat gemând și plângând.

Apoi m-au dojenit și mi-au dat sfaturi în mod simbolic, înmânându-mi un Scarabeu din aur masiv; l-au pus în mâna mea dreaptă închizându-mi-o și rostind niște cuvinte pe care eu nu le-am înțeles, spunându-mi să-l păstrez și să mă fac vrednic de a-l avea mereu alături de mine; apoi m-au binecuvântat și m-am întors în corpul meu, trezindu-mă instantaneu foarte impresionat și fără să uit până acum nici un detaliu.

Ați putea să-mi spuneți dumneavoastră ce s-a întâmplat și ce semnificație au toate acestea pentru mine?

R. **—** Cu multă plăcere vă voi răspunde la întrebare. Fără doar și poate reiese cu deplină claritate evidentă o dedublare. Dumneavoastră ați adormit în timp ce meditați și vă rugați, iar atunci sufletul vostru a ieșit din corp și s-a dus în Egipt, Pământul Sacru al Faraonilor.

Vreau ca dumneavoastră să înțelegeți că ați intrat în mod spiritual în templul misterios al Sfinxului.

Mă bucură mult faptul că ați descoperit o poartă secretă în chiar nara Sfinxului. Este evident că nu este vorba de o poartă fizică, materială; este mai curând o poartă invizibilă pentru

simțurile fizice, dar perfect vizibilă pentru inteligență și inimă.

Este evident că nici templul Sfinxului nu se găsește în această lume fizică; e vorba de un templu invizibil pentru ochii trupești, dar total vizibil pentru ochii spiritului.

Ceea ce vi s-a întâmplat dumneavoastră este ceva foarte asemănător cu acea experiență a Sfântului Pavel, care, cum se știe, a fost dus în cer și a văzut și a auzit lucruri pe care oamenilor nu le este dat să le înțeleagă.

Nu există nici o îndoială că dumneavoastră într-o existență trecută ați fost inițiat în misterele Egiptene și datorită acestui fapt ați fost chemat în templu. De aceea, datorită acelei chemări pe care v-au făcut-o când erați în meditație, ați fost tocmai acolo.

Dumneavoastră ați asistat în mod spiritual la un ritual Egiptean; i-ați văzut și auzit pe Sacerdoții Templului; ați ascultat cântări sublime și v-ați văzut în apă EUL PĂCĂTOS și toate acele delicte pe care le-ați comis. Nu există nici o îndoială că v-ați văzut pe dumneavoastră înșivă destul de urât; căci cineva devine așa de oribil cu păcatele.

V-au înmânat un scarabeu sacru, din aur pur, simbol minunat al sufletului sanctificat; asta e tot.

Sper că dumneavoastră, domnule, m-ați înțeles; este indispensabil să vă hotărâți să urmați drumul sanctității; să vă căiți de toate greșelile voastre.

2. **—** Altădată când făceam exerciții de meditație în plină pădure în împrejurimile localității Cuernavaca, Mexic, împreună cu un prieten spiritual foarte înțelept, pe care îl stimez ca pe un Tată, am avut următoarea experiență: Ne-am așezat amândoi în poziția YOGA cunoscută ca Floare de Lotus și am făcut câteva exerciții de respirație; apoi am rămas în liniște și meditație; imediat m-am simțit transportat pe Cordilierele Munților Himalaia, mai degrabă în zona TIBETULUI; în acel loc era un frig teribil și se auzea urletul ascuțit al vânturilor; vedeam de asemenea niște soldați chinezi înarmați dând târcoale acelor locuri neprimitoare. Am ajuns pe o câmpie cam acoperită cu nori unde se descoperea puțin câte puțin o construcție maiestuoasă împrejmuită cu ziduri, care avea o enormă poartă de lemn fixată cu cuie de fier forjat cu secole în urmă; de această dată intrarea era păzită de doi soldați de tip tibetan, care când m-am apropiat m-au făcut să mă opresc și mi-au spus să aștept un moment ca

să verifice dacă aveam sau nu dreptul să trec.

Câteva clipe după aceea au primit un mesaj și s-a auzit scârțâitul balamalelor enormei porți, și mi s-a spus să trec.

La prima vedere îmi păru un oraș ceresc și totodată spectacular, întrucât albeața marmurei strălucea și erau încântătoare grădini cu flori de o frumusețe indescriptibilă și arbuști cu tonalități verzi și galbene, nicicând văzute pe pământ; am mers pe niște scări ample care aveau balustrade cu coloane sculptate în formă de frumoase figuri de marmură și care m-au condus la o piațetă ce avea o fântână cu apă cristalină și vaporoasă; era micuță și avea în centru un copil frumos care vărsa un ulcior de apă care nu se termina nicicând; apoi am luat-o spre dreapta îndreptându-mă către portalul unui edificiu care se întindea orizontal, care avea șapte coloane de marmură minunat decorate; observând culoarul au început să se audă coruri angelice care aduceau cu ele o siluetă ce emana lumină și respect, nici mai mult, nici mai puțin decât silueta Maestrului Iisus CRISTOSUL, pe care, văzând-o am simțit că leșin; m-a privit fix și pe chipul său s-a schițat un zâmbet de iubire și fraternitate. După aceea s-a apropiat de mine și și-a pus mâna dreaptă pe fruntea mea rostind următoarele cuvinte:

«MERGEȚI ȘI ÎNVĂȚAȚI TOATE POPOARELE CĂCI EU VOI FI CU VOI».

Apoi ne-am plimbat pe alte coridoare și ne-am întâlnit cu alți mari Maeștri printre care l-am recunoscut pe Maestrul SAMAEL AUN WEOR, pe care l-a chemat cu voce tare și i-a recomandat să-și ia asupra lui sarcina de a veghea și instrui umila mea persoană; apoi i-a chemat pe alți elevi și Maeștrii îmbrăcați în alb care se aflau în apropiere și ne-a binecuvântat cu rugăciuni și Mantre speciale. Și-a luat personal rămas bun de la Maestrul Samael și de la mine, și am văzut cum se închidea iar poarta și cum se făcea nevăzută acea magnifică incintă.

Întorcându-mă în corpul meu, am deschis ochii și am văzut că prietenul meu încă nu se trezea dar după un minut s-a trezit și am comentat experiențele trăite.

Cum se face că un umil student gnostic fără merite de nici un fel, a avut o experiență atât de minunată și i-au încredințat această misiune atât de delicată?

R. — Cu cea mai mare plăcere vă voi răspunde la întrebare. Vedeți dumneavoastră ceea ce este meditația și

rugăciunea. Dacă o persoană de bunăvoie se dedică rugăciunii și meditației, poate să aibă fericirea de a ajunge la extaz. Atunci sufletul iese din corp, cum deja am explicat de multe ori, și călătorește în oricare loc îndepărtat de pe pământ sau din infinit.

În cazul concret al dumneavoastră, este clar că ați fost în Tibet și ați intrat într-un templu secret unde i-ați putut vedea pe Maeștrii umanității și pe Domnul nostru CRISTOSUL.

Să nu uitați că sufletul în rugăciune, în extaz, poate ajunge să-l vadă pe CRISTOS; dumneavoastră ați avut acea fericire și nu există nici o îndoială că Domnul v-a însărcinat să predați această doctrină a Gnozei tuturor semenilor voștri. Este evident că eu trebuie să vă dau aceste învățături; de aceea ați văzut și auzit că Domnul s-a ocupat pentru ca să vă instruiesc.

◻ Capitolul 10 ◻

EXPERIENȚE MISTICE ALE UNUI NEOFIT ◻

1. — În una dintre practicile de ieșire în «ASTRAL», într-o noapte a anului 1966, am reușit să ies în mod conștient din corpul meu și să simt o eliberare foarte specială, întrucât ființa mea simțea o bucurie indescriptibilă și am zburat, am zburat ca o pasăre până la o altă planetă ciudată pentru mine, dar care avea multe asemănări cu Pământul, căci vedeam păduri enorme și verzi acoperite de pini și o cabană din trunchiuri în care erau niște oameni care-mi făceau semne; am coborât și am avut plăcuta surpriză că acolo se afla Maestrul SAMAEL AUN WEOR cu niște rude și discipoli cunoscuți, care m-au primit cu o îmbrățișare foarte călduroasă și cu o bucurie foarte specială pe care nu o pot descrie.

Apoi Maestrul m-a invitat la plimbare prin pădure până am ajuns la un pod de piatră unde mi-a explicat că această planetă era «LUNA» în evuri trecute, când se găseau locuitori, animale și vegetație și că era străvechiul PĂMÂNT-LUNĂ sau PĂMÂNTUL-MAMĂ-LUNĂ și mi-a arătat râuri, munți și mări întinse.

Mi-ați putea explica cum este posibil să vizităm altă planetă în evuri atât de îndepărtate ca aceea?

R. — Vedeți dumneavoastră distinse cavaler, ceea ce este dedublarea; atunci sufletul poate să se transporte pe alte planete și să cunoască multe mistere; dumneavoastră ați fost într-adevăr cu sufletul, spiritul, cum vreți să-i ziceți, pe acel Satelit care strălucește în nopțile înstelate.

În mod cert acolo v-ați întâlnit cu spiritul meu pe podul amintit; însă este evident că ceea ce ați văzut, podul, râul, vegetația, etc., corespund unui trecut nespus de vechi, fiindcă în ziua de azi Luna este deja un cadavru.

Este bine ca dumneavoastră să știți că lumile, persoanele, vegetalele și animalele se nasc, cresc, îmbătrânesc și mor.

În numele adevărului trebuie să vă spun că astăzi Luna este un cadavru.

Acel Satelit a avut viață din abundență; a trecut prin copilăria sa, prin tinerețea sa, prin maturitatea sa, a îmbătrânit și a murit.

Sufletul poate vedea nu numai viitorul și prezentul, ci și trecutul. Ceea ce ați văzut corespunde exact acelui ev trecut, în care Luna a avut râuri bogate în ape, mări adânci, vegetație luxuriantă, vulcani în erupție, viață vegetală, animală și umană.

Vreau ca dumneavoastră să știți că Seleniții au existat; Luna a avut 7 rase umane pe parcursul perioadelor istorice succesive; primele au fost de giganți și ultimele au fost de liliputani, adică, foarte mici. Ultimele familii umane care au trăit pe lună le-am putea cataloga ca oameni furnici; să nu vă mire ceea ce vă spun; aceasta se întâmplă întotdeauna pe toate planetele; primele rase sunt de giganți și ultimele din cale-afară de mici.

Vă felicit pentru că v-ați amintit ceea ce ați văzut și auzit pe Lună. În viitor, Arheologii vor putea găsi sub solul lunar ruine ale unor orașe foarte vechi; veți vedea știrile în toate ziarele.

2. **—** În luna iulie 1969, având ocazia să vizitez o așezare din Statul Hidalgo, în compania Maestrului SAMAEL AUN WEOR, a familiei sale, a unui prieten, a altui discipol și a mea, un umil servitor, am plecat cu automobilul într-o după-amiază foarte ploioasă și destul de rece într-o zonă arheologică, gândindu-ne că nu va fi posibil să vizităm locul propus, căci pe șosea ploua tare și de abia era vizibilitate.

Am străbătut astfel aproape tot drumul și când am ajuns am văzut cu surprindere cum se lumina satul spre care ne îndreptam, împrejur fiind încărcat de norii negri.

În ciuda acestui fapt, am putut să vizităm zona arheologică practic în totalitatea sa. Am observat că Maestrul a făcut câteva concentrări instantanee și ulterior a comentat cu soția sa că deja se terminase permisiunea; apoi m-a întrebat

dacă îmi dădusem seama de fenomenul care se produsese, și i-am răspuns afirmativ, căci era clar că el ceruse ca ploaia să înceteze; apoi ne-a indicat să urcăm în mașină și instantaneu a început să plouă cu găleata.

Mi-ați putea spune cum a fost posibil acest miracol?

R. **—** Este bine ca dumneavoastră să știți că cele 4 elemente: foc, aer, apă și pământ sunt dens populate de făpturi elementale ale naturii; poate că vouă vi se pare ciudat ceea ce vă spun, dar în toate epocile istoriei au existat tradiții despre ceea ce se numesc zâne, nimfe, nereide, silfi, spiriduși, etc.

Ei bine, aceia sunt elementalii; sunt numiți așa deoarece trăiesc în elemente. Pigmeii, de exemplu, trăiesc printre stâncile pământului; salamandrele trăiesc în foc; silfii în aer, în nori; și nereidele în ape.

Oamenii increduli nu acceptă nimic din toate acestea, dar cred că dumneavoastră sunteți o persoană care are Credință și de aceea cu cea mai mare plăcere vă explic și vă răspund la întrebare.

Prin intermediul anumitor formule secrete, propriul meu spirit a dat ordine silfilor care viețuiesc în nori pentru ca să-i îndepărteze pe aceștia. Totuși, dumneavoastră nu trebuie să ignorați că apele sunt mânuite și de ondine. Dacă silfii pun în mișcare curenți psihici speciali, duc norii, îi mișcă, îi îndepărtează din loc și cu ei se duc și ondinele apelor; atunci momentan se poate îndepărta ploaia;

Însă noi, Inițiații facem aceasta doar în cazuri foarte speciale fiindcă în caz contrar s-ar stabili dezordinea în natură.

Când un Inițiat Gnostic realizează un astfel de miracol, o face întotdeauna cu permisiunea Ființelor Superioare.

Miracolul la care dumneavoastră ați fost prezent a fost necesar, căci era nevoie să se studieze niște Monoliți din Tula, desigur destul de interesanți.

3. **—** Într-o practică în care am vrut să-mi amintesc viețile trecute, așa cum dumneavoastră ne-ați învățat, am avut următoarele experiențe:

M-am văzut la Piramidele din Teotihuacán în epoca Aztecilor, unde se găsește Citadela; era o mare mulțime care făcea mari aclamații și vociferări, căci pe tot Bulevardul Morților erau oameni din sat, soldați și politicieni bogat gătiți cu penaje, brățări, sandale și podoabe din aur și din pietre prețioase.

Pe acest bulevard mergeam mai mulți prizonieri legați de mâini și de gât, înconjurați de câtiva soldați îmbrăcați în cavaleri tigri și acvile care ne-au dus la picioarele Piramidei Soarelui, unde era un mare foc; când am ajuns pe platformă ne-au aliniat. Un Sacerdot a făcut un gest și toți au tăcut; atunci au început să sune flajoletele și tobele; apoi au venit fecioarele dansând dansuri de o splendoare indescriptibilă.

Încheindu-se dansurile au venit doisprezece bătrâni care au făcut un fel de «CURTE MARȚIALĂ» și ne-au judecat.

Ulterior ne-au legat la ochi, făcându-ne să urcăm treptele Piramidei, bineînțeles că unii au alunecat și au căzut; căci auzeam zgomotul și țipetele de durere, îmi amintesc că simțeam treptele înguste pe care abia îmi intra jumătate din talpă; când am ajuns la partea superioară s-au făcut rugăciuni, invocări și ofertorii și am fost sacrificați ZEULUI HUITZILOPOCHTLI.

Ați putea să-mi explicați ce s-a întâmplat? Asta este reîncarnare sau reîntoarcere?

R. **—** Dumneavoastră, în meditație, ați vrut să vă amintiți viețile trecute; ați adormit un pic și atunci sufletul vostru a ieșit din corpul de carne și oase; apoi au urmat diferitele scene, amintiri din trecut.

Vă invit să înțelegeți că în mod sigur dumneavoastră ați fost un locuitor Aztec în Mexicul antic.

Deja ați văzut cum erau judecați mulți delicvenți și apoi este evident că erau sacrificați Zeilor.

Așadar nu toți cei jertfiți pe Altarul sacrificiilor umane erau persoane inocente; au existat deci, în Mexicul Precolumbian, sacrificiile umane.

▫ *Capitolul 11* ▫
AFACERI ▫

1. **—** Domnule, am o afacere și în ultimul timp situația economică a devenit foarte dificilă; magazinul meu merge foarte prost, clienții mi s-au retras. Ce trebuie să fac?

R. **—** Înainte de toate, stimatul meu prieten, trebuie să vă spun că dumneavoastră aveți nevoie să țineți 40 de zile de castitate absolută, căci înțeleg că ați dus o viață foarte profană, ați fost foarte fornicator, v-ați irosit cu stângăcie energiile sexuale.

Este indispensabil, este urgent, ca dumneavoastră să

înțelegeți intima relație existentă între organele sexuale și glanda pineală.

Să nu vă mirați de ceea ce vă spun; acea glandulă se găsește situată în partea superioară a creierului.

Orice student Gnostic știe foarte bine că în organismul nostru avem stabilit un întreg sistem fără fir.

Plexul solar, situat în regiunea ombilicului, este antena receptoare sau telepatică ce captează undele mentale ale prietenilor și dușmanilor noștri și le transmite minții, iar glanda pineală este centrul emițător al gândirii ce transmite unde la diferite persoane și locuri.

Este clar că marii comercianți, marii lideri din toate timpurile, au foarte dezvoltată acea glandă.

Când se risipește energia sexuală, glanda pineală se slăbește, degenerează; atunci deja nu mai poate emite cu forță undele mentale și survine eșecul în afaceri.

Cum dumneavoastră sunteți un bărbat care nu știe nimic despre studiile noastre esoterice, singurul lucru ce vă pot sfătui este să țineți măcar 40 de zile de castitate absolută pentru a acumula energii sexuale și a da forță glandei voastre pineale; astfel vă veți îmbunătăți situația economică; va fi o schimbare favorabilă.

Vă sfătuiesc de asemenea să purtați sulf în pantofii dumneavoastră. Nu vă mirați!; amintiți-vă că emanațiile eterice ale sulfului vă curăță atmosfera personală. Dumneavoastră trebuie să știți că prin fornicație se formează multe larve invizibile împrejurul vostru, în aura voastră; există diferite specii de larve, dar cu emanațiile sulfului acele larve dezgustătoare se dezintegrează și atmosfera vi se limpezește.

Pe lângă aceasta, e convenabil să curățați ambientul unde aveți afacerea dumneavoastră; faceți acolo fumigații cu sulf, asta aproximativ timp de 9 zile; apoi, timp de alte 9 zile faceți fumigații cu zahăr pentru a îndulci ambientul pentru a-l face agreabil.

Vorbim despre ocultism și cred că dumneavoastră trebuie să mă înțelegeți, căci aveți nevoie să vă îmbunătățiți afacerea.

2. **—** Ați putea dumneavoastră să-mi indicați ce pot să fac pentru a prospera? Eu vând articole în interiorul Republicii fără să am o afacere stabilită, doar că de câteva luni nu reușesc să încasez nimic.

R. **—** Vă înțeleg situația, prietene; cu toată sinceritatea vreau să vă spun că atunci când cineva îndeplinește întocmai cele 10 porunci ale Legii lui Dumnezeu, când se roagă zilnic Tatălui care se află în secret, e clar că situația se îmbunătățește.

Tatăl îi dă unui om totul; atunci nimic nu-i lipsește; însă când cineva merge rău, când nu îndeplinește realmente cele 10 porunci, când nu se consacră Tatălui, atunci el pleacă și persoana cade în dizgrație.

Urmați-mi sfaturile; faceți multe opere de caritate, păstrați castitatea, îmbăiați-vă cu ierburi aromatice, ca menta, mușețelul, eucaliptul, nucul, etc. Folosiți aceste plante timp de 40 de zile în baia dumneavoastră zilnică și repet, face și opere de caritate cu carul, doar așa vi se poate îmbunătăți situația economică.

3. **—** Bine, dar ce înțelegeți dumneavoastră prin castitate?

R. **—** Prietene, nu vă voi explica dumneavoastră ARCANUL A.Z.F. din studiile noastre Gnostice întrucât nu l-ați înțelege; această carte este doar un ghid elementar pentru persoane care niciodată n-au studiat operele noastre, mă voi limita doar să vă spun să țineți 40 de zile de abstinență sexuală în gândire, vorbă și faptă; atâta tot. Dacă dumneavoastră doriți să pătrundeți puțin mai mult în studiile noastre, citiți cărțile noastre avansate cum ar fi Căsătoria Perfectă și multe altele.

4. **—** Ați putea dumneavoastră să-mi explicați care sunt operele de caritate pe care le pot face?

R. **—** Este bine ca dumneavoastră să știți că operele de caritate sunt operele de milă: a da de mâncare celui flămând, a da de băut celui însetat, a-l îmbrăca pe cel gol, a-l învăța pe cel care nu știe, a-i vindeca pe cei bolnavi, etc.

5. **—** Ați putea să-mi spuneți când trebuie să fac o operă de caritate și când nu, și cui s-o fac?

R. **—** Cineva nu este judecător pentru a judeca; de altfel caritatea nu necesită judecător. Acesta este un lucru de bun simț. A da de mâncare celui înfometat este ceva foarte uman fiindcă până și deținuților li se dă să mănânce, altfel ar muri de foame; a da de băut celui însetat este ceva foarte logic căci ar fi prea crud să i se refuze un pahar cu apă unei persoane căreia îi e sete; a dărui o cămașă celui gol este ceva foarte natural; a consola un amărât este foarte uman; pentru asta nu este nevoie de judecători, însă ar fi culmea absurdului să-i dai alcool unui

bețiv, sau să-i împrumuți o armă unui asasin. Iubire este lege, dar iubire conștientă.

◻ *Capitolul 12* ◻

PROBLEME DE DRAGOSTE ◻

1. **—** Vreau să vă cer dumneavoastră o favoare, domnule; se întâmplă că soțul meu a fost luat de altă femeie, sufăr nespus, și nu știu ce să fac.

Cum dumneavoastră cunoașteți științele oculte, îmi pare că ați putea să-mi soluționați problema. Știu că dumneavoastră dispuneți de o forță mentală minunată și că, în consecință, puteți să dominați mintea altuia, să sugestionați ființa iubită, s-o puneți la picioarele mele prin intermediul magiei. Ce preț ați cere dumneavoastră pentru această muncă? Eu pot să vă plătesc oricât.

R. **—** Cred că dumneavoastră v-ați înșelat, doamnă; eu nu sunt mag negru; a utiliza forțele minții pentru a-i subjuga pe alții, pentru a-i înrobi, pentru a-i obliga, este violență și orice act violent este Magie Neagră.

Fiecare este fiecare și nimeni nu are dreptul să intervină în problemele altora; este absurd a vrea să-i domini pe alții. Oare când vor învăța oamenii să respecte liberul arbitru al celorlalți? Dumneavoastră credeți cumva că cineva poate obliga un om să-i iubească pe ceilalți cu forța, doar așa, fără a fi pedepsit? Este necesar să știți că acel tip de acțiuni de magie neagră se plătește cu pedepse foarte dure.

Îngerii destinului nu sunt dispuși să ierte acest tip de delicte; dacă dumneavoastră continuați pe acel drum, vă veți primi pedeapsa. În lume există mulți oameni dedicați farmecelor, vrăjitoriei, magiei negre. Milioane de vrăjitori trăiesc din acea afacere murdară și este clar că astfel de oameni nu progresează fiindcă magia neagră atrage după sine mizerie, foame, goliciune, durere supremă.

2. **—** La persoanele care se dedică vrăjitoriei, pedeapsa ajunge și la copiii lor?

R. **—** Este clar că ambientul magilor negri de obicei este dezastruos; fiii acestor tenebroși sunt de asemenea tenebroși. Este evident că sufletele pierdute îi caută pe magii negri ca și progenitori sau părinți lumești; nu este deci de mirare că fiii perverșilor sunt deopotrivă perverși și cad în dizgrație.

Este lamentabil că oamenii nu înțeleg necesitatea de a

respecta liberul arbitru al celorlalți; există întotdeauna tendința nefastă de a-i domina pe alții cu forța, de a vrea să impunem ideile noastre aproapelui nostru; de a încerca să-i obligăm pe ceilalți să facă ceea ce avem noi chef; toate acestea se plătesc foarte scump cu lacrimi, mizerie și supremă durere.

3. **—** De ce acești magi negri consideră că fac un bine umanității, chiar dacă iau bani, îi ajută să-și rezolve problemele?

R. **—** Vreau să vă spun că există logica absurdului. Pentru tenebroși albul este negru și viceversa; amintiți-vă că drumul ce duce spre abis este pavat cu bune intenții.

În mod constant plouă cu scrisori din toate părțile solicitându-mi-se acel tip de servicii; realmente omenirea cauzează durere sufletească; dacă cineva dă un mesaj divin oamenilor, în loc să-i preocupe studiul acelui mesaj, unicul lucru care l-i se năzărește este să-mi scrie cică pentru a le aranja situația cu soții, sau de asemenea pentru ca să domin mintea femeii dorite, ori să mă bag în gândirea altuia cu scopul ca cutare să-i plătească atât lui cutărică, etc. etc. etc.; într-adevăr toate acestea îmi cauzează profundă durere sufletească; nu îmi scriu pentru a-mi cere orientare esoterică, pentru a clarifica învățăturile, ci pentru ca să-i domin pe ceilalți; așa este starea în care se găsește umanitatea; în aceste condiții prefer să nu mi se scrie întrucât mă interesează doar să dau învățătura, să arăt drumul eliberării, să indic scopul care duce la adevărata fericire a spiritului; din păcate mulțimile nu vor să înțeleagă asta. Există persoane care au foarte bine cotată puterea sugestiei mentale; percep atâția pesos sau atâția dolari pentru fiecare sugestie; atâția alții pentru ca să facă o muncă spiritualistă (cum spun spiritualiștii) ființei adorate sau iubite pentru ca să-i iubească, pentru ca să o lase pe cealaltă persoană în brațele căreia doarme, pentru ca să vină plângând acasă, etc. etc. etc.

Este clar că toate acele afaceri murdare sunt abisale, tenebroase și aceia care le îndeplinesc cu bună sau cu rea credință, intră inevitabil în abis unde se aude doar plânsul și scrâșnirea dinților.

4. **—** Eu dau în cărți și pot să jur că le spun oamenilor adevărul, îi ajut în problemele lor, deși le iau bani fiindcă acesta este felul meu de a trăi. Credeți că fac bine?

R. **—** Oribil fel de a trăi aveți dumneavoastră; de fapt sunteți o pitonisă, o vrăjitoare. Credeți dumneavoastră cumva

că cu diavolul băgat înăuntru, în însuși regatul inimii, se poate spune adevărul? Știți prea bine și o dată pentru totdeauna se cuvine să nu ignorați că dumneavoastră îl purtați în adâncul propriei voastre inimi pe eul păcătos al muritorilor, pe Satan însuși. Poate oare să fie iluminată o persoană care nu a ajuns la sfințenie? Faptul însuși de a lua bani pentru a predica sau a ghici, deja este un delict. Dumneavoastră gândiți că e bine, dar să nu vă mire, în abis trăiesc mulți anahoreți, penitenți, vrăjitori, solomonari, ghicitori care se simt martiri și care cred de asemenea că merg foarte bine.

5. **—** Atunci puteți să-mi spuneți dacă fiii mei, pe care i-am învățat credințele mele, merg rău?

R. **—** Întrucât este vorba de credințe despre a ghici fapte, destine, etc., trebuie să vă spun că merg rău, repet, nu este posibil să cunoști destinul celorlalți dacă nu ne cunoaștem propriul destin și nu este posibil să cunoaștem propriul nostru destin dacă n-am ajuns la trezirea conștiinței; acea trezire se dovedește imposibilă dacă mai întâi nu moare Eul păcătos.

6. **—** Chiar în ciuda faptului că am studiat mulți ani în școli esoterice și am renunțat la sex fiind căsătorită, credeți dumneavoastră că nu este salvare pentru mine?

R. **—** Ceea ce cred este că dumneavoastră mergeți foarte rău, sunteți căsătorită și l-ați respins pe mângâietorul despre care ne vorbea Iisus Cristos, mă refer la Spiritul Sfânt; este clar că Spiritul Sfânt se află în sex; știindu-l mânui se ajunge la iluminare, dar dumneavoastră îl urâți și nici măcar nu vă îndepliniți îndatoririle sexuale față de soț. Încă mai credeți că mergeți bine? Veți fi primit informație de tip ocultist sau pseudo-ocultist, însă n-ați realizat nimic; EUL păcătos este foarte viu în dumneavoastră, recunoașteți aceasta, căiți-vă, studiați cărțile noastre.

7. **—** Domnule, eu fac munci de tot felul, le aranjez altora situația cu soții, îi fac pe oameni să vină cu forța, etc. etc. etc., și stau foarte bine economic de vreme ce câștig mulți bani. Ce mi-ați putea spune dumneavoastră cu privire la asta?

R. **—** În acest caz mizeria vă va veni puțin mai târziu, între timp mulțumiți-vă cu suferințele morale pe care le aveți ce nu sunt desigur foarte plăcute; amintiți-vă că aveți un fiu bolnav de epilepsie, acest tip de bolnavi sunt în realitate posedați ai diavolului. Nu înțelegeți? Nu vreți să înțelegeți? Soarta care vă

așteaptă va fi abisul și cea de-a doua moarte.

□ *Capitolul 13* □

FARMECE □

1. **—** Fiindcă era ziua de naștere a surorii mele, am ajuns acasă la ea unde nu fusesem de destul de mult timp pentru că ea o frecventa la fiecare 8 zile. Am găsit-o destul de bolnavă fără a ști în mod sigur ce avea; ea îmi explica faptul că de mai demult se simțea așa doar noaptea și nu putea dormi fiindcă nu putea să respire; când vroia să citească o anumită carte esoterică ce i se împrumutase, se simțea așa de rău că nu putea să o citească, decât zicând conjurarea celor 7 pe care i-o dădusem eu și chemându-vă pe dumneavoastră. Văzând-o atât de bolnavă, în mod intuitiv am luat două ouă și am curățat-o cu ele spunând Conjurarea celor Șapte a Înțeleptului Solomon pe care ne-o predaseră-ți dumneavoastră.

După câteva minute ea s-a simțit bine și a putut respira perfect.

Doresc ca dumneavoastră să-mi spuneți dacă am făcut bine și cărui fapt s-a datorat acea boală?

R. **—** Nu este nici o îndoială că tenebroșii obișnuiesc să atace persoanele care caută cărarea luminii; este clar că în lumea invizibilă trăiesc puterile tenebrelor; ele veghează și când văd că un suflet încearcă să le scape din gheare, atunci se străduiesc să-l abată, să-l îndepărteze de drumul luminos.

Ați făcut foarte bine vindecând-o pe sora dumneavoastră; nu este nici o îndoială că oul folosit în modul în care dumneavoastră ați făcut-o avea o anumită putere magică minunată; permite eliminarea anumitor larve și fluide de tip malefic care obișnuiesc să se acumuleze în atmosfera persoanelor, provocând diverse indispoziții.

Este necesar ca persoanele care citesc aceste rânduri să cunoască acea Conjurare a celor Șapte a Înțeleptului Solomon pe care ați folosit-o pentru a-i alunga pe tenebroșii care o atacau pe sora dumneavoastră; Conjurarea este așa:

ÎN NUMELE LUI MICHAEL, FIE CA JEHOVAH SĂ-ȚI PORUNCEASCĂ ȘI SĂ TE ÎNDEPĂRTEZE DE AICI, CHAVAJOTH!

ÎN NUMELE LUI GABRIEL, FIE CA ADONAÍ SĂ-ȚI PORUNCEASCĂ ȘI SĂ TE ÎNDEPĂRTEZE DE AICI, BELIAL!

ÎN NUMELE LUI RAPHAEL, DISPARI DIN FAȚA LUI ELIAL, SAMGABIEL!

PRIN SAMAEL SABAOTH ȘI ÎN NUMELE LUI ELOHIM GIBOR, ÎNDEPĂRTEAZĂ-TE, ANDRAMELECK!

PRIN ZACHARIEL ȘI SACHIEL-MÉLEK, SUPUNE-TE ÎN FAȚA LUI ELVAH, SANAGABRIL!

ÎN NUMELE DIVIN ȘI UMAN AL LUI SCHADDAI ȘI PRIN SEMNUL PENTAGRAMEI PE CARE O AM ÎN MÂNA DREAPTĂ, ÎN NUMELE ÎNGERULUI ANAEL, PRIN PUTEREA LUI ADAM ȘI EVA, CARE SUNT IOTCHAVAH, RETRAGE-TE LILITH! LASĂ-NE ÎN PACE, NAHEMAH!

PRIN SFINȚII ELOHIM ȘI ÎN NUMELE GENIILOR CASHIEL, SEHALTIEL, APHIEL ȘI ZARAHIEL, LA PORUNCA LUI ORIPHIEL, RETRAGE-TE DIN NOI MOLOCH! NOI NU-ȚI VOM DA COPIII NOȘTRI CA SĂ-I DEVOREZI.

AMIN. AMIN. AMIN.

Trebuie să învățăm pe dinafară această conjurare și să o folosim în momentul în care este nevoie; dumneavoastră ați știut să o folosiți la momentul oportun.

2. **—** În altă zi m-am întors acasă la ea cu un alt frate Gnostic, pentru că am văzut-o foarte posomorâtă, și împreună am ars sulf, tămâie și smirnă în toată casa; am pus Pentagrama esoterică pe care dumneavoastră mi-ați magnetizat-o și am făcut lanțuri chemându-i pe toți Maeștrii Frăției Albe pentru ca ei să acorde ajutor. Dumneavoastră credeți că a fost bine?

R. **—** Fumigațiile sunt foarte utile pentru a curăța atmosfera caselor. Sulful, de exemplu, dezintegrează larve; celelalte fumigații trebuie să știm să le folosim. Dumneavoastră trebuia să ardeți sulf timp de 9 zile consecutive, pentru a purifica atmosfera acelei case, curățând-o de larve astrale și apoi, să fi continuat cu celelalte fumigații, deoarece tămâia și smirna sunt foarte utile, însă nu se amestecă cu sulful, sunt incompatibile.

Contele Cagliostro îi invoca pe cei patru sfinți sau patru Îngeri care, situați în cele patru puncte cardinale ale pământului, guvernează întregul destin al ființelor umane.

Nu este nici o îndoială că Contele Cagliostro folosea de asemenea pentru aceasta fumigațiile; oferea laur Geniului luminii care trăiește în Orient, mirt Îngerului din Occident, tămâie Regelui din Nord, smirnă Regelui din Sud. Într-un caz de mare necesitate se pot invoca acești patru sfinți, oferindu-le fumigațiile corespunzătoare fiecăruia și cerându-le din toată

inima ajutorul năzuit.

▫ Capitolul 14 ▫
MEDICINĂ OCULTĂ ▫

1. **—** Ce puteți să-mi spuneți, Maestre, de vindecările la distanță?

R. **—** În mod constant primesc scrisori din diferite locuri ale lumii, ce solicită asemenea vindecări. Noi ne limităm la medicina spirituală; indicăm ora precisă în care pot să se concentreze, adică să se gândească la noi, să ne invoce.

Este clar că noi îi asistăm spiritual pe bolnavi și uneori chiar ne facem vizibili în fața lor.

De obicei, îi instruim ca să aprindă trei focuri la o anumită oră convenabilă; îi sfătuim să pună un pahar cu apă în fața acestor trei focuri sau lumini, le sugerăm ca, după o jumătate de oră de concentrare asupra noastră, să bea din apă.

Este evident că în acea apă depunem anumite substanțe care, fiind duse în interiorul organismului, obișnuiesc să realizeze vindecări miraculoase.

În munca de vindecare cooperează diferiți Maeștri ca Paracelsus, Hilarion, Sfântul Rafael și alți câțiva. Nu întotdeauna le indicăm o concentrare specifică asupra lui SAMAEL. «Eu am mult de lucru», de asemenea îi semnalăm pe oricare dintre ceilalți Maeștri în același scop.

Ceea ce este important e ca bolnavii să aibă Credință întrucât aceasta face miracole; a spus-o deja Cristosul: «Aveți Credință cât un grăunte de muștar și veți muta munții». Credința este o putere solară minunată cu care se pot realiza multe minuni. Sistemul nostru de vindecare spirituală nu este divergent cu medicii; fiecare poate avea Credință în metodele noastre și poate consulta în lume pe medicul său.

2. **—** Se poate vindeca orice boală prin intermediul acestor metode?

R. **—** Este clar că Maeștrii științei vindecă corpul vital doftorindu-l și rezultatul, mai târziu, este vindecarea organismului fizic; totuși, există boli karmice foarte grave, rezultat al faptelor rele comise în vieți anterioare; când pedeapsa este foarte severă, vindecarea devine imposibilă; totuși, Maeștrii medicinii îl asistă și încearcă să-l salveze pe pacient.

3. **—** Se poate ajunge la vindecare fără a fi nevoie de

îngrijire medicală?

R. **—** Când persoana nu datorează o karmă foarte gravă, Maeștrii științei pot să-l vindece pe bolnav, chiar dacă acesta nu consultă nici un medic.

4. **—** Toate bolile sunt karmice?

R. **—** Nu trebuie exagerate lucrurile, distinsă domnișoară; nu toate bolile obișnuiesc să fie karmice, de aceea mulți pacienți se însănătoșesc rapid cu procedurile noastre psihice sau spirituale.

Însă e bine să știți că în aceste vremuri apar multe boli necunoscute, rezultat înspăimântător al perversității umane; astfel de boli sunt de obicei mortale.

5. **—** Puteți să-mi spuneți dumneavoastră dacă există boala deochiului?

R. **—** Trebuie să vă spun că în orașe mor milioane de copii din cauza bolii deochiului. Se întâmplă că în țările supercivilizate oamenii nu cred într-o astfel de boală și de aceea mortalitatea crește în mod general.

Oricare persoană cu forță hipnotică inconștientă, privind un copil, rănește involuntar corpul său vital și rezultatul nu se lasă mult așteptat; curând copilului îi apar cearcăne mari, vărsături, febră, diaree, etc. și medicii, de obicei, pun diagnosticul de infecție intestinală; îi prescriu multe antibiotice, siropuri, etc. dar copilul, în loc să se întremeze, se îmbolnăvește și moare.

6. **—** Ce se poate face pentru a vindeca aceste cazuri?

R. **—** Cel mai bine este să facem puternice pase magnetice de jos în sus asupra feței și pleoapelor copilului, cu scopul ferm de a elimina fluidele vitale tenebroase. Este bine să aprindem un foc sau o lumânare, și să-i citim copilului Conjurarea celor Șapte a Înțeleptului Solomon, așa cum este scrisă în acest ghid elementar de introducere în Gnoză; de asemenea trebuie să-i facem copilului bolnav semnul crucii pe frunte, pe piept, pe cap și pe spate în timp ce citim cele patru evanghelii.

7. **—** A citi cele patru Evanghelii este foarte lung; nu s-ar putea prescurta ceva?

R. **—** Da, domnișoară; se pot citi fericirile cu adevărată Credință, pentru a proiecta un fluid curativ suficient de puternic pentru a scoate fluidele rele acumulate în organismul

bolnavului, cu scopul ca acesta să se însănătoșească.

8. **—** Există boli datorate vrăjitoriilor?

R. **—** Lumea este plină de asta, distinsă domnișoară; aș putea cita nenumărate cazuri, dar n-ar încăpea în cadrul acestei cărți pe care o terminăm. Înainte de toate trebuie să spun că primul lucru de care e nevoie este diagnosticul exact; doar așa este posibil să vindecăm.

Din nefericire sunt foarte rari vindecătorii care într-adevăr știu să diagnosticheze o boală cauzată de vrăjitorii. O să citez un caz foarte special relatat de Înțeleptul Waldemar; voi pune ghilimele pentru că nu-mi place să mă împodobesc cu penele altuia, însă cum este realmente senzațional, e bine ca să fie făcut cunoscut cititorilor noștri.

Unul dintre cazurile cele mai interesante de gelozie vampirică a experimentat-o investigatorul ocultist francez Eliphas Lévi (Abatele Constant).

Pe durata șederii sale la Londra, Lévi legă prietenie cu un tânăr duce, în a cărui casă era invitat aproape în fiecare zi. De puțin timp ducele se căsătorise cu o tânără și extraordinar de frumoasă prințesă franceză și bineînțeles împotriva dorinței familiei sale protestante, căci tânăra era catolică practicantă. Ducele, după cum putu constata Lévi, dusese vreme de mulți ani o viață puțin cam frivolă, ca să nu spun libertină, având-o mult timp ca amantă pe o tânără italiancă, dansatoare de balet, până când în final o părăsi, întrucât în realitate își iubea în întregime doar soția.

Într-o anumită după-amiază ducesa căzu bolnavă, încât trebui să stea la pat; medicii diagnosticară un început de sarcină, dar apoi se dovedi că slăbiciunea de care suferea trebuia să aibă drept origine altă cauză. Și în ciuda faptului că ducele îi chemă pe cei mai faimoși medici din Londra să o consulte, aceștia se văzură puși în fața unei enigme. Fură întrebuințate cele mai diverse remedii, însă fără nici un succes.

Frecventa de asemenea palatul ducelui un bătrân abate francez, care o cunoștea deja pe prințesă din Paris, și care găsi o plăcere specială în a conversa cu Eliphas Lévi despre probleme metafizice, de care și el se interesa de zeci de ani, și nu doar teoretic. Într-o anumită noapte rămăseseră amândoi singuri în salon, căci ducele, îngrijorat, se dusese lângă soția lui bolnavă. Era o noapte răcoroasă și umedă; afară se unduia

celebra ceață londoneză care întuneca lumina felinarelor.

Deodată, abatele îl apucă pe Lévi de o mână și spuse cu voce joasă:

— Ascultă, dragă prietene, aș dori să vorbesc ceva cu tine. Pot fi sigur de deplina ta discreție? Lévi răspunse afirmativ, iar abatele continuă: Am toate motivele să presupun că boala ducesei nu este firească. O cunosc pe Mildred de copilă și întotdeauna a fost fata cea mai sănătoasă pe care ți-o poți imagina. Însă acum lâncezește și slăbește pe zi ce trece; pare ca și cum ar pierde mult sânge în mod misterios.

— Dumneavoastră credeți că se află sub influența vreunei puteri obscure? Că este în joc vreun sortilegiu? – întrebă Lévi.

— Mă pot încrede foarte bine în vocea mea interioară, și de aceea aproape că aș îndrăzni să spun că în această boală este ceva care nu merge cum trebuie. Ai vrea să mă ajuți să rup descântecul?

— Cu multă plăcere.

— Bine, în acest caz nu trebuie să pierdem vremea. Ți-aș fi recunoscător ca cu o jumătate de oră înainte de miezul nopții să vii la domiciliul meu pentru o conjurare în companie. Voi încerca să interpelez puterea tenebroasă. Poate ne vine un răspuns din lumea de dincolo…

După această conversație, Eliphas Lévi luă o mașină de taxi și se deplasă la domiciliul său, unde trebui să se spele, să se bărbierească, să-și schimbe hainele din cap până în picioare, căci spiritele din zona intermediară, pe care Abatele se gândea să le invoce, pretindeau de la conjuratorii lor cea mai scrupuloasă curățenie. De asemenea costumul trebuia să fie în acord cu natura lor; nu suportau nici o țesătură din animal, fapt pentru care rămâneau excluse cele de lână, cât și pantofii de piele.

Din cauza faptului că locuința Abatelui se afla la nord-est, în Hampstead Heath, și Eliphas trăia în piața Russel, adică distanța dintre ambele locuri era considerabilă, Eliphas trebui să-și facă toaleta aprofundată cu o anumită grabă dacă voia să fie acolo la ora stabilită cu Abatele. Cam cu patruzeci de minute înainte de miezul nopții ajunse în Hampstead Heath. Abatele în persoană, tot în alb, îi deschise ușa și îl conduse pe o scară monumentală înaltă la o odaie care se afla la un capăt al coridorului de la primului etaj. Acolo, ochii lui Eliphas trebuiră

mai întâi să se obișnuiască cu obscuritatea: flăcărui albăstrui și tremurătoare emanau o tămâie mirosind a chihlimbar și mosc.

În lumina incertă, Eliphas observă o mare masă circulară care se afla în centrul camerei, și pus pe ea, crucifixul inversat, simbol al falusului. Lângă masă se găsea un omuleț slab.

— Este slujitorul meu – șopti Abatele. Deja știi că este indispensabilă cifra trei pentru aceste conjurări. Începe dumneata cu prima invocație. Această invitație din partea Abatelui era mai mult decât o curtoazie, căci puterile din zona intermediară puteau să se supere și să se răzbune pe stăpânul casei, pricinuindu-i chiar moartea, în cazul în care permitea diminuarea armoniei din sfera lor de către un intrus incompetent.

Faptul de a ceda, deci, astfel invocația prietenului său, era o dovadă că îl considera pe Eliphas ca Maestru de primă categorie în magie. Și acea presupunere era într-adevăr justificată. Dacă cineva putea executa cu succes, cu fruntea descrețită și fără teamă, cu inimă pură și o voință întărită de numeroase probe, ceremoniile milenare ale magiei sacre, era acest om, care exercita dominare atât în împărăția spiritelor cât și în făpturile și adepții încarnați.

Prin vălul de fum, Eliphas întinse instinctiv mâna spre stânga; acolo trebuia să se găsească recipientul cu apa binecuvântată care trebuia să fi fost scoasă într-o noapte cu lună plină, dintr-o cisternă și avându-se grijă de ea, să se fi spus rugăciuni asupra ei timp de douăzeci și una de nopți. Acum făcu o aghesmuire a celor patru colțuri ale camerei; Abatele juca rolul de acolit și legăna cădelnița. În fum începură să se plăsmuiască figuri ciudate și în același timp, li se păru ca și cum un frig înghețat țâșnise din sol și le ajunse până la creștetul capului, îngreunându-le respirația.

Eliphas Lévi pronunță acum cu mai multă forță cuvintele invocării. Deodată pereții camerei părură a se retrage, ca și cum înaintea lor se deschise un abis, infinit și astral, amenințând să-i înghită: străluciră splendori de o luminozitate scânteietoare, și își acoperiră ochii pentru a nu-l ofensa, cu o privire indiscretă, pe spiritul invocat. Cu voce groasă Lévi întrebă care e cauza bolii ducesei Mildred.

Nu primi răspuns. Aburii de fum se îngroșară într-atât încât amenințau să-i priveze de simțuri.

Grăbindu-se spre fereastră, Eliphas auzi brusc o voce, care, deși era puternică și răsunătoare, părea că iese din partea cea mai profundă a lui însuși și umple tot spațiul sufletului său. Ceea ce vocea îi țipă era atât de înspăimântător, că picioarele sale refuzară să se miște, și rămase ca pietrificat în același loc în care se afla.

Abatele fu acum cel care se grăbi la rândul său spre fereastră, dar mâinile sale tremurătoare, fără forță, nu reușiră să deschidă zăvorul. Servitorul, care asistase în mod pasiv la invocare, zăcea leșinat pe jos. Eliphas ieși în sfârșit din amorțeala sa și sparse geamul cu crucifixul, inspirând cu forță, în compania Abatelui, aerul proaspăt al nopții, în special el, care își scălda, ca să zicem așa, capul înfierbântat în ceața umedă. Străbătea prin toți nervii săi înfricoșătoarea acuzație pe care misteriosul spirit o lansase cu o claritate neîndoioasă contra lui. Când în sfârșit își reveni întrucâtva în fire, se întoarse în cameră. Fumul între timp se risipise, iar candela continua să ardă slab. Abatele, foarte palid, îl contempla pe Eliphas cu ochii dilatați, și bâigui:

— Sunteți dumneavoastră într-adevăr vinovat, prietene? Nu pot să cred!

— Așadar dumneavoastră ați auzit răspunsul spiritului?

Abatele își lăsă capul să cadă, ca împovărat, drept gest de consimțământ:

— …Da… – șopti abia perceptibil.

— Vă jur – declară cu vehemență Lévi – că am luat simbolul cu mâini pure, că în viața mea n-am comis niciodată o crimă! Vă jur că nu sunt pătat de sânge!

Spunând aceste cuvinte, se apropie mai mult de lampă, în așa fel încât strălucirea acesteia căzu din plin pe el. Înspăimântat, Abatele semnală cu degetul gulerul și pieptul cămășii lui Eliphas.

— Acolo… uitați-vă dumneavoastră înșivă în oglindă… spuse, luându-l de mână pe prietenul său și conducându-l în fa a unei oglinzi mari de perete care atârna într-o cameră alăturată. Și acolo constată Eliphas o zgârietură pe bărbia sa, cu câteva picături de sânge uscat; de asemenea pe cămașa sa apăreau alte picături. Trebuie că se tăiase bărbierindu-se atât de zorit… Astfel, răspunsul spiritului se explica perfect: «Eu nu vorbesc cu un pătat de sânge».

Lévi simți ca și cum inima i se ușura încântată; Abatele părea, totuși, mai împovărat și se lăsase să cadă pe o sofa; contractându-și în mod convulsiv umerii și ascunzându-și fața în mâini. Lévi încercă să-l calmeze pe bătrân, dar acesta îl respinse spunând:

— E vorba de săraca Mildred; fiecare oră îi consumă viața. Altfel, am putea să invocăm din nou spiritul de trei ori, douăzeci și unu de zile, cu trebuincioasele ofrande și rugi… dar este prea mult timp, căci între timp Mildred va muri.

Lévi nu știu ce să răspundă și se așternu o liniște grea, pe care o întrerupse Abatele ridicându-se și mergând cu pași cam șovăitori de la un capăt la altul al sălii:

— Oricât ar costa, trebuie să obțin un răspuns… cu orice preț! Promite-mi, prietene, că nu mă vei abandona!.

O hotărâre limpede se citea în privirea bătrânului; pentru a-l liniști, Eliphas răspunse:

— V-am dat cuvântul meu să mă pun la dispoziția voastră ca și mag. Și întrucât scopul nu a fost încă atins, îmi țin cuvântul dat.

— Atunci, rămâi aici; după două ore vom efectua o altă conjurare; voi invoca spiritele din zona joasă…

Eliphas se sperie; înnebunise bătrânul?

— Dumneavoastră… ce ați spus? Dumneavoastră un fiu al Bisericii vreți să intrați în contact cu spiritele infernale? Nu, asta nu este nici măcar intenția devotatei ducese! Renunțați la aceasta, nu vă riscați sufletul. (Este evident că a invoca Demoni este Magie Neagră. Se dovedește clar că Magia Neagră atrage după sine foame, goliciune, boli și calamități fizice și morale.)

Era o asemenea determinare glacială în cuvintele și gesturile Abatelui, că Eliphas simți că orice replică ar fi zadarnică. Și împotriva voinței sale, deși din loialitate față de cuvântul dat, acceptă cererea prietenului său.

Rămase ca oaspete în casă, și după extraordinar de încordata și obositoarea conjurare anterioară, adormi atât de adânc și profund că se trezi târziu dimineața.

Ziua trecu cu trebuincioasele purificări și rugi. Noaptea, Eliphas primi haina potrivită pentru serviciul cu Diavolului și formalitățile. Cum îi spusese deja înainte Abatele că, deși îl va asista ca acolit, nu va participa activ la invocare; se îmbrăcase de asemenea cu îmbrăcămintea recomandată.

(Ceea ce urmă apoi, este ceva care sincer, sub nici o formă nu vreau să transcriu pentru că există responsabilitate în cuvânt; este de preferat în acest caz să tac. «Tăcerea este elocvența înțelepciunii.» Este evident că dacă cineva transcrie paragrafe tenebroase, se convertește în complice al delictului; aceasta este ca și cum i-ai învăța pe oameni Magie Neagră. Din fericire invocatorii prezentei relatări, n-au reușit să-i facă vizibili și tangibili pe Demonii invocați. Singurul lucru pe care l-au izbutit a fost să apară din perete o salamandră sau o mică făptură inocentă a focului.)

Abatele, adunându-și toate forțele, întrebă de boala ducesei.

— Batracieni! – spuse salamandra cu voce infantilă, și în aceeași clipă dispăru.

Eliphas văzu atunci cum Abatele se clătina și se prăbușea pe jos.

Eliphas îi luă în brațe slabul trup și îl duse în dormitor, unde dezbrăcându-l pe bătrân îl puse în pat, mergând apoi să-l caute pe servitor să aducă vreun reconfortant. La întoarcere, se trezi că Abatele își revenise complet, însă aspectul său era cel al unui om abătut care părea să fi îmbătrânit cu mulți ani. (Este evident că Abatele făcea eforturi supraumane pentru a o salva pe ducesă.)

— Totul a fost inutil! – spuse cu voce slabă – biata Mildred va muri! Sufletul meu..., oh, sufletul meu...! ce înseamnă batracieni?

— Știu doar – răspunse Eliphas – că este un cuvânt grecesc care înseamnă broască.

Nu după mult timp veni servitorul cu vin și biscuiți, dar Abatele refuză orice aliment; Eliphas servi ceva și încercă să-l smulgă pe prietenul său din letargia sa disperată, însă fu inutil să pretindă să-l reconforteze. Și cu inima îngreunată se deplasă la domiciliul său.

În ziua următoare se duse să se informeze despre cum se simțeau Abatele și ducesa.

Mildred era tot mai rău. Medicul curant era sigur de moartea sa. Abatele de asemenea se afla într-o stare gravă; refuza orice aliment, nu răspunse la început întrebărilor prietenului, și îi spuse apoi că se gândea să-și pună capăt zilelor prin intermediul inaniției. Lévi se despărți adânc întristat,

preocupându-l mult consecințele tragice ale păcătoasei vrăji.

Pe parcursul următoarelor două după-amiezi, s-a cufundat din nou în studiile sale obișnuite, și în timp ce citea Enchiridon-ul lui Léon al III-lea, se opri la un punct în care, prin intermediul cheii lui Trithéme, se înțelegea din lucrarea Cabalistică esoterică următorul fapt: «O prețuită vrajă malefică este cea a broaștei.» (Ne abținem să dăm formula secretă a broaștei râioase pentru a nu da arme criminalilor perverși ai Magiei Negre.)

Ca un fulger străbătu mintea lui Eliphas, și fără să închidă măcar cartea, își puse pardesiul și se lansă de-a curmezișul străzilor Londrei, care se cufundau în amurgul vesperal. În final găsi o trăsură și i se păru insuportabil de lung timpul cât a durat să ajungă la palatul ducelui. În el îl întâmpinară fețe plânse:

— Ducesa se află în agonie; i se administrează ultima împărtășanie…, îl informară.

— Eu pot s-o salvez! strigă Eliphas; și îndepărtându-i pe servitorii uluiți se grăbi spre camera lui Mildred, unde îl găsi pe duce. Cu răsuflarea grea, Eliphas îl imploră:

— Dumneavoastră mă cunoașteți îndeajuns pentru a ști că sunt de încredere. Credeți-mă, așadar, că încă nu toată speranța e pierdută. Atâta vreme cât trăiește ducesa nu trebuie să disperăm. Dar vă rog să mă lăsați singur cu ea, și pentru Dumnezeu, nu mă întrebați nimic…, aveți încredere în mine!

Deși uimit și confuz până la extremă, ducele consimți dorința lui Eliphas, cerând celor prezenți în odaie: un medic, un preot și o domnișoară a pacientei, să iasă. O dată ce rămase singur, Lévi închise ușa pe dinăuntru și se apropie de patul Prințesei.

— Așa cum presupuneam, murmură văzând-o pe Mildred cufundată într-un fel de catalepsie cu ochii albi. Buzele sale erau vinete și respira cu un horcăit suav. Imediat Lévi se puse pe treabă și începu să ridice parchetul pragului, dar lemnul rezistă degetelor sale tremurătoare.

Își scoase briceagul din buzunar a cărui lamă se rupse în încercarea lui frenetică. În final, și cu o forță disperată, reuși să ridice mulura. Îi sângerau degetele, dar efortul său fusese zadarnic… Nimic nu era ascuns acolo! Ridică apoi covoarele… Nici acolo! Se întoarse să o privească pe ducesă, care respira cu dificultate, și își dădu seama că mâna sa stângă atârna neobișnuit contractată într-o parte. «Patul», gândi Lévi. Și cu

certitudinea de a căuta acum în cuvenitul loc, ridică bolnava din patul său și o puse cât de delicat putu pe o comodă care se afla la perete. Apoi se dedică, cu o excitare crescândă, să răscolească cuvertura, și pernele... însă nimic... nimic nou. Scoase salteaua și o desfăcu; îi examină, îi palpă, îi scormoni iarba tapițeriei... și... degetele sale dădură peste un obiect molatic, buretos; îl apucă, îl scoase... și într-adevăr, acela era ceea ce căuta... se grăbi afară din cameră, ceru ducelui după o scurtă explicație să-i pună la dispoziție o trăsură și se transportă în ea la domiciliul său cu cea mai mare rapiditate, ajungând acolo se puse din nou pe treabă, arzând, în flăcările de ficat de pește... și sulf, lighioana infernală, urmând întocmai recomandarea Enchiridon-ului.

Deschise larg fereastra camerei sale, ca să dispară duhoarea, și copleșit de o enormă oboseală, se aruncă îmbrăcat cum era în patul său, cufundându-se imediat într-un somn profund.

În ziua următoare fu primit ca un salvator în palatul Ducelui. Într-un mod uluitor și absolut de neînțeles pentru medici, starea de sănătate a tinerei ducese se îmbunătățise într-atât încât deja se putea vorbi de o depășire evidentă a crizei.

În aceeași zi de 28 octombrie din 1865, Londra se tulbură aflând știrea senzațională că Diva Baletului Maria Bertin, decedase brusc fără vreo boală, însă această știre n-a fost singura; câteva ore mai târziu era de asemenea năucită de moartea unei rude apropiate a ducelui, o bătrână celibatară, care fusese o dușmană înverșunată a lui Mildred și care în zadar încercase să împiedice căsătoria Ducelui cu Prințesa catolică.